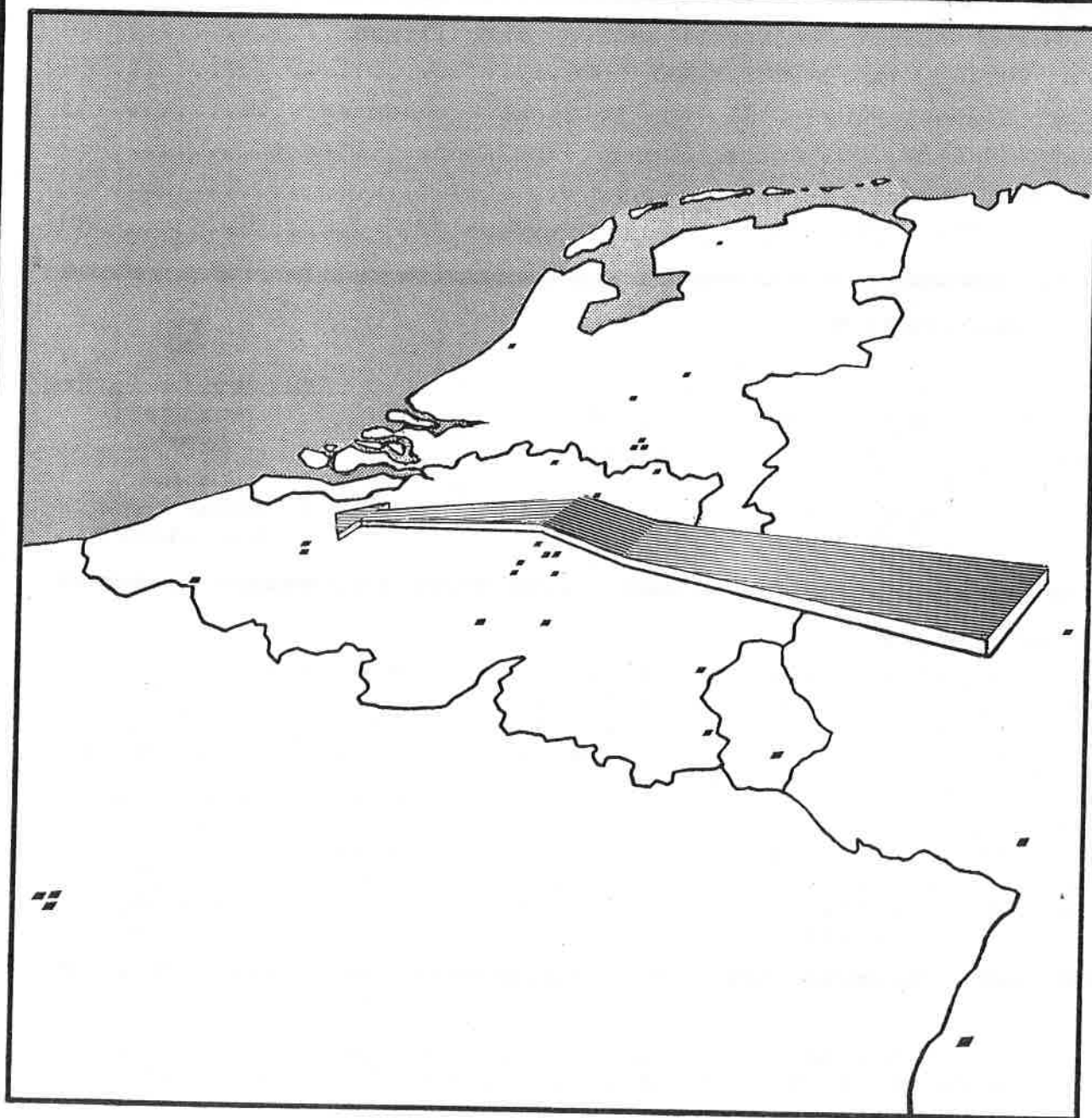

SVLT

*English summary
on p. I*

het driemaandelijks tijdschrift van de
Studiegroep voor Vreemde Luchtverschijnselen

De vuurbol van 23 september 1986

p. 6

jaargang 6 , nr. 19

SVL

januari / april 1987

SVL TIJDSCHRIFT

Direktie en Uitgave : Wim VAN UTRECHT

INHOUD

SVLT 6/19

- EDITORIAAL	2
- OUDE NUMMERS	3
- PROFIEL BELGIE Rechtzettingen en aanvullingen	4
- DE VUURBOL VAN 23 SEPTEMBER 1986	6
- HET EISON-RAPPORT - II Een kritische kommentaar	13
- MEN SCHRIJFT ONS (Abts, Blomme, Van Kampen, Libert)	22
- RECENTE MELDINGEN	32
- MEDEDELINGEN (Sky Map manual, Congress '87)	36

ABONNEMENT

90,- BF voor 1 nummer
(steunabonnement vanaf 100,-BF)
Storting op PCR: 000-1194979-36
van: Wim van Utrecht
Oever 28
B-2000 ANTWERPEN

↓
Een kruis in dit
vakje ?

Uw abonnement
is ten einde!

COPYRIGHT

Niets uit deze uitgave mag overgenomen en verspreid worden
zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.
De inhoud van SVLT wordt bepaald door de uitgever, maar de
opinions van artikelschrijvers weerspiegelen niet noodzakelijk
het standpunt van de uitgever of de studiegroep.

(No part of this publication may be reproduced and distributed
without written permission from the publisher.
The contents of SVLT are determined by the editor, but opi-
nions of contributors are their own, and do not necessarily
reflect the policy of the editor or the investigative team.)

Alle correspondentie, vragen om informatie, bijdragen en
persoonlijke waarnemingen moeten gericht worden aan:

STUDIEGROEP VOOR VREEMDE LUCHTVERSCHIJNSELEN
OEVER 28, B-2000 ANTWERPEN

Een tijdschrift voor de studie van UFO-meldingen

EDITORIAAL

In dit voorlaatste nummer van SVLT zoekt u tevergeefs naar het vierde deel van de artikelenreeks over Belgische spoorgevallen. Aanvankelijk was het de bedoeling om deze serie te spreiden over twee, maximum drie tijdschriften. Het aantal spoorgevallen dat we ontdekten was echter groter dan verwacht. Op het einde van deel 3 was nog maar de helft van het gevallenmateriaal besproken. Met slechts twee tijdschriften voor de boeg, moest dus een andere uitweg worden gevonden. Besloten werd om anno 1988, een speciaal rapport uit te geven. Deze beslissing kadert in ons voornemen om vanaf dat jaar, onderwerpsrapporten ter beschikking te stellen. De ervaring heeft geleerd dat een afgewerkte studie meer respons uitlokt dan een reeks afzonderlijk gepubliceerde artikelen.

Op dit ogenblik hebben ook andere aspecten van het UFC-onderzoek onze aandacht. Zo is er enkele maanden geleden een Belgisch/Nederlands kontaktgeval aan het licht gekomen. Naar aanleiding van deze zaak is de studiegroep een samenwerking gestart met het Nederlands UFC Studie Centrum*. Een gedetailleerd rapport is in voorbereiding.

De afgelopen maanden is in West-Europa een hernieuwde belangstelling merkbaar voor alles wat met parafenomenologie te maken heeft. Die heropleving stoort zich niet aan het negatieve oordeel dat in recente wetenschappelijke publikaties werd geveld over het gangbare onderzoek naar paranormale fenomenen. Als de geschiedenis zich herhaalt, én de op gang gekomen trant zich doorzet, dan mogen wij ook op "ufologisch" vlak een aantal nieuwe publikaties verwachten. Naar gewoonte zullen deze bol staan van sensationele artikelen, neergepend door slecht geïnformeerde auteurs. Gelukkig zullen er ook uitzonderingen zijn. Wij kunnen er nu al twee aankondigen.

Rond april verschijnt het vierde UFC-boek van Hans VAN KAMPEN. Het zal 40 jaar UFC's heten en belooft een kritische synthese te worden van het internationale UFC-onderzoek. Belangrijkste thema's zijn: de "close encounters", de UFC-clubs, het Brits/Amerikaanse onderzoek en de (para)psychologische nevenaspecten. Nieuw is dat het boek samen met een video-cassette op de markt komt. De cassette bevat een 55-minuten durende UFC-dokumentaire. Een ingekorte versie daarvan zal door de Nederlandse AVRO-televisie worden uitgezonden. Een bespreking van 40 jaar UFC's verschijnt in het juli/oktober-nummer van SVLT, maar voordien kunt u al een recensie terugvinden in het april-nummer van Penthouse (Nederlandse versie).

Een tweede boek dat, als alles vlot loopt, dit jaar nog het daglicht ziet, verdient eveneens onze aandacht. De auteur is Marc HALLET. Omtrent de titel bestaat er nog geen zekerheid. Net als VAN KAMPEN is ook HALLET terdege over het onderwerp geïnformeerd. Hij heeft twee boeken en een tiental brochures op zijn naam staan. In zijn derde boek zal HALLET ondermeer ingaan op het ontstaan van de eerste UFC-verhalen. De rest van het boek zal voornamelijk handelen over spektakulaire en slecht gekende natuurverschijnselen (zoals tornado-lichten, bochten beschrijvende meteoren, enz...) De dokumentatie die de auteur, in samenwerking met SVL, over dergelijke fenomenen verzamelde, is op zijn minst indrukwekkend te noemen.

Signaleren we tenslotte dat de lezer, van wie het abonnement met dit nummer verloopt, slechts 90,- BF dient over te schrijven, en niet de volle abonnementsprijs van 360,- BF (zie bladzijde hiernaast). Alle andere betalingen worden als steun aangerekend.

Wim VAN UTRECHT

10 maart 1987

* NUSC: p/a Hans VAN KAMPEN, Iepenlaan 19, 6921 XJ Duiven, Nederland.

OUDE NUMMERS

Hieronder vindt u een lijst van de nog verkrijgbare nummers van SVLT.
Van elk nummer worden de hoogtepunten gegeven. De prijs bedraagt 90,- BF
per exemplaar, te storten op PCR: OCO-1194979-36 op naam van Wim van Utrecht:
Cever 28, 2000 Antwerpen, België.

- ▶ **SVLT 2/5 (januari 1983)**
Aspekten van het Internationale onderzoek (hypnose, geboorte-trauma's en ontvoeringsverhalen) / Profiel België (1): 1980-1982 / Ongewoon verschijnsel gefotografeerd op de baan Namen-Dinant (waarneming van 13-12-1979) / "UFO" cirkelt rond hoogspanningsmast in West-Vlaanderen (waarneming van 10-10-1980) / Spektakulair landingsverhaal uit Perrest (waarneming uit 1951) / Auto ramt boom na confrontatie met lichtgevend voorwerp te Kontich (waarneming van september 1979) / Nabije ontmoeting met een doorzichtig object te Vollezele (waarneming van oktober 1981) / Zigzaggende vuurbol boven Huissen, Nederland (waarneming van 09-06-1980) / Recente meldingen.
- ▶ **SVLT 2/7 (juli 1983)**
Het Cash-Landrum voorval (melding met fysiologische effecten uit Texas) / CE-melding uit Estland / De geboorte-trauma hypothese (nieuwe bevindingen) / Het SVL-onderzoeksnet. De medewerkers en hun activiteiten / Saturnusvormig object met zwarte schimmen boven Schiedam, Nederland (waarneming van 14-07-1979).
- ▶ **SVLT 2/8 (oktober 1983)**
GEPAN nr. 3 is geboren / De ontvoering van Franck Fontaine uit Cergy-Pontoise: een mystificatie / De mannetjes waren niet groen (militaire grap in ZG-Frankrijk / Fransman geteleporteerd te Sommerécourt ? (waarneming van 10-07-1983) / Vreemde verschijnselen boven Vlaanderen. Een chronologisch overzicht (deel 1, periode 1384-1870) / Het BUFCRA-congres van 1983 (bekommentarieerde samenvatting van de gegeven voordrachten) / De zaak Schiedam (rechtzettingen en aanvullingen) / Recente meldingen.
- ▶ **SVLT 3/9 (januari 1984)**
De verschijningen van Fatima. De fysische aspecten onderzocht / De verschijningen van Lourdes. Eidetiek: een alternatieve psychologische uitleg / Vreemde verschijnselen boven Vlaanderen (deel 2, periode: 1892-1918) / Fotografische bewijzen van een merkwaardig lichtverschijnsel op de grond in West-Frankrijk (waarneming van 06-02-1982) / Buitenlandse informatie (samenwerking in de V.S. & GEPAN onderzoekt landingsporen van Trans-en-Provence (waarneming van 08-01-1981) / Recente meldingen.
- ▶ **SVLT 3/10 (april 1984)**
Profiel België (2): 1980-1983 / Vreemde verschijnselen boven Vlaanderen (deel 3, periode: 1929-1934) / Een ongewone lichtconfiguratie boven Dordrecht, Nederland (waarneming van 10-10-1983) / Melding uit Esneux (waarneming van 11-11-1979) / Nieuwe CE-melding uit Schiedam / Men schrijft ons... (Jan HEERING) / Recente meldingen.
- ▶ **SVLT 3/11 (juli 1984)**
De zaak "L'amarante". Een enquête van de GEPAN (waarneming van 21-10-1982) / Vreemde verschijnselen boven Vlaanderen (deel 4, periode: 1935-1944) / Men schrijft ons... (Claude MAUGE) / Rechtzettingen bij "Profiel België (2)" / Recente meldingen.
- ▶ **SVLT 3/12 (oktober 1984)**
Spoorgevallen. Een poging tot herdefiniëring / Leugenaars en lichtzinnigen. Wat we van hen kunnen leren / Vreemde verschijnselen boven Vlaanderen (deel 5, periode: 1944-1947) / Korte berichten / Men schrijft ons... (Jacques BCNABCT, C.J. MAAS, Luc VAN BIESBRUCK) / Recente meldingen.
- ▶ **SVLT 4/13 (januari 1985)**
Voorbeschouwingen bij een studie van fysische sporen in relatie tot UFO-meldingen / Vreemde verschijnselen boven Vlaanderen (deel 6, periode: 1947-1950) / Boekbespreking: "UFO's Waarnemingen boven Nederland en België" (vierde, herziene en aangevulde druk) / Men schrijft ons... (Jacques BCNABCT, Claude MAUGE, Gordon CREIGHTON) / Vreemd voorwerp te Halle-Enghein (waarneming van 13-02-1983) / Recente meldingen.
- ▶ **SVLT 4/15 (juli 1985)**
Statistiek in de UFOlogie / Spoorgevallen in België. Een overzicht en synthese van de Belgische CE II-rapporten (deel I) / Vreemde verschijnselen boven Vlaanderen (deel 7, periode: 1950-1951) / Recente melding.
- ▶ **SVLT 4/16 (oktober 1985)**
Computersterrenkaart / 3D-technieken en UFO-onderzoek / Men schrijft ons... (Gordon CREIGHTON, Claude MAUGE, Hans VAN KAMPEN) / Recente meldingen.
- ▶ **SVLT 5/17 (januari-april 1986)**
Profiel België (3): 1980-1985 (lijst van Belgische UFO-meldingen) / Notities van een ontmoeting in Parijs / Spoorgevallen in België (deel II) / Geschiedenis en update van het privé-onderzoek in Polen / Men schrijft ons... (Jan HEERING, Hilary EVANS).
- ▶ **SVLT 5/18 (juli-oktober 1986)**
De Elson-foto. Een kritische kommentaar (waarneming van 26-07-1975) / Spoorgevallen in België (deel III) / Korte berichten (Prof. Hynek overleden, "De Man van Mars", Jacques Vallée, Lars Thörn-foto's getrukeerd) / Recente meldingen.

PROFIEL BELGIË

RECHTZETTINGEN & AANVULLINGEN BIJ DEEL 3

De lijst van 179 Belgische UFO-meldingen, gepubliceerd in SVLT 5/17, is het onderwerp geweest van een strenge controle. Wij herinneren eraan dat de in de rubriek "Profiel België" opgenomen catalogi en grafieken, geen definitief karakter hebben. Zij worden voortdurend verbeterd en aangevuld, afhankelijk van de informatie die de studiegroep bereikt en van de onderzoeken die zij instelt.

De wijzigingen die bij "Profiel 3" moeten worden aangebracht vindt u hieronder. Zij werden met stippellijn onderlijnd. Geheel nieuwe gevallen kregen daarenboven het symbool (+) mee. Het totaal aantal UFO-meldingen voor de periode 1980-1985 komt nu op 190.

19/01/1980	18.30 -01.30	BEAUVECHAIN AFB	(BRA)	±35	o	- Jupiter		HNB220180 SBPSL1282* JBT240284 LSR240986 LLE240986*
16/04/1980	04.40	BELSELE	(EFL)	1	oo**	INTERESTING (- helicopter)	GALAXY GESAG -SVL SOBEPS	LDEC90681 HVK180480 DVP250480 HZB270480 HV7020580 BDG 15/60 SBPSL1282*
(+) 06/05/1980	03	DOTTIGNIES	(HAI)	1	o	insufficient	SOBEPS	SBPSL1282*
07/05/1980	06.45	KORBEK-LO	(BRA)	1	X	- mystification		JBT240284 BDG 16/65
13/05/1980	10	RIEMST	(LIM)	1	att	INTERESTING	SOBEPS	JVN290881 JVN270382 SVLT 1/2 SBPSL1282*
06/07/1980	02.20	CHATELET AISEAU, road to	(HAI)	3	o	- moon	SOBEPS	IFS 11/60 IFS 11/61 IFS 13/2 SBPSL1282*
15/08/1980	01.30	BAVEGEM	(EFL)	2	*,ooo**	INTERESTING (- advertising plane)	SVL	NLTC31182 MBX 0182
15/08/1980	03	BIERGES or BIERGHEES	(BRA)	1	Xo	insufficient (- interesting)	SOBEPS	MBD270382
(+) 17/09/1980		ELLIGNIES STE ANNE	(HAI)	3		- mystification	SOBEPS	SBPSL1282*
10/10/1980	18.50	name of sighting location on file	(WFL)	3	ooo**	INTERESTING (- advertising plane)	SOBEPS	LDEC71280 SVLT 275 SBPSL1282*
02/11/1980	19.40	WONDELGEM	(ANT)	2	o	- satellite "COSMOS 44" - meteor	SOBEPS	LDE111180 JBT240284 SBPSL1282*
(+) 04/12/1980		ANDERLECHT	(BRA)	2	**	- psychological	SOBEPS	SBPSL1282*
24/05/1981	18	UKKEL	(BRA)	1	Xo	- mystification	SOBEPS	SBPSL1282*
/05/1981	07	TONGEREN	(LIM)	2	o	insufficient (- reflection of moonlight)		MB 300583 S7 040184
28/09/1981	19.15	NEVELE	(EFL)	5	oo** ooo**	INTERESTING (- childhood phantasy)	SOBEPS -SVL	LDE030282 IFx 1181 RDE081181

								WVT131181 1fx210182 SVLT 1/1 SVLT 1/2 SVLT 1/3 BDG 17/68 BDG 17/69 LDLN 235 PSTF 1/3 SBPSL1282*
(+)	05/10/1981 /10/1981	00.20	VERVIERS VOLLEZELE, NINOVE-HERNE	(LIE) 3 (BRA) 1	*** ***	insufficient INTERESTING (- balloon, - helicopter)	SOBEPS -SVL	LDLN 259 LDE180882 ITW200382 U? 82 MBX121082 MBX 1183 SVLT 2/5 BDG 17/70 VVS180183
	25/11/1981	06.50	CHARLEROI	(HAI) 1	o	- meteor	SOBEPS	SBPSL1282* CME130486
	25/11/1981	06.50	COUILLET	(HAI) 1	o	- meteor	SOBEPS	SBPSL1282* CME130486
	25/11/1981	06.49	NIVELLES	(BRA) 1	o	- meteor	SOBEPS	SBPSL1282* CME130486
	27/11/1981	06.50	NALINNES	(HAI) 1	o	- meteor	SOBEPS	SBPSL1282* CME130486
(+)	01/01/1982	18.10	VILVORDE	(BRA) 3		insufficient	SOBEPS	SBPSL1282*
(+)	08/02/1982	22	VILVORDE	(BRA) 3		insufficient	SOBEPS	SBPSL1282*
(+)	18/05/1982	22.27	FOREST	(BRA) 1	ooo	insufficient	SOBEPS	SBPSL1282*
	26/05/1982	12.20	SINT-PIETERS-WOLUWE	(BRA) 1	.	- research balloon	SOBEPS	SBPSL1282* CME130486
(+)	16/08/1982	23.15	GRIMBERGEN	(BRA) 3	o	insufficient	SOBEPS	SBPSL1282*
	09/05/1983	03	SAMBREVILLE	(NAM) 3	ooo	INTERESTING (- helicopter)	SOBEPS	IFS 14/68
	05/06/1983	01	MOORSLEDE	(WFL) 1	\$,XXo	INTERESTING (- reflection, -atmospheric anomaly)	SVL	PVE11C685 WVT17C685 FVE28C685 WVTC1C785 S? 170885 PVE240885 WVTC6C985 PVE011085 WVT307085 RBE221185 PVE181285 PVE210286 WVTO5C386 PVE30C586 WVTO5C686
	15/08/1983	24	LE TOUQUET, road to	(WFL) 4	o\$	- moon		JML25C883 JML27C885 LDLN 249 SkyMm v01*
	03/10/1983	20.15	UKKEL, BRUSSELS	(BRA) 1	\$§	insufficient (- laser display)	SOBEPS	IFS' 13/1
(+)	15/09/1984	17	BOSVORDE	(BRA) 1	o	insufficient (religious background)		TGF240686*
(+)	23/09/1984			(BRA) 2	o	insufficient		LSR240986
	05/01/1985	09.30	BELGIUM	() 1	\$§	- halo phenomenon (mock suns)	HLL	30/3
	07/01/1985	evng	BELGIUM	() 1	h	- halo phenomenon (pillar)	HLL	30/3
(+)	06/07/1985	21.52	KNOKKE	(WFL) 1	Fo	- distorted image of the sun caused by refraction of light through layers of air with different tempe- ratures		ZNT 10/86*

* Nieuwe referenties die niet voorkomen in SVLT 5/17:

LLE: La Lanterne
TGF: De Telegraaf
ZNT: Zenit

SBPSL: Listing SOBEPS
SkyMm: Sky Map manual

DE VUURBOL VAN 23 SEPTEMBER 1986

Wim VAN UTRECHT

De feiten, de meningen

Dinsdag, 23 september 1986, 5u30 UT.
Een vuurbol raast over West-Europa en valt boven midden België in brokstukken uiteen. Duizenden inwoners uit de Benelux, Frankrijk en Duitsland zijn van het verschijnsel getuige. De meest noordelijke waarneming komt uit Friesland, de meest oostelijke uit de Westduitse deelstaat Beieren. Meer zuidelijk zijn er meldingen uit Parijs en het Zwarte Woud. In het Engelse Daventry nemen twee vissers het verschijnsel waar. Alle andere waarnemingen situeren zich binnen de vijfhoek die door deze lokaties wordt gedefinieerd.

Rond de middag worden de eerste verklaringen geopperd. Bij het KMI denkt men aan de uitlaatsporen van een F-16, een uitleg die hen werd ingefluisterd door de Technische Luchtmachtsschool in Safranberg.

Een medewerker van de meteorologische dienst van de vliegbasis in Eindhoven, denkt dat het om een fata morgana gaat. Zijn opinie: "Zo'n luchtspiegeling kan een projectie zijn geweest van het zonlicht dat via een vliegtuig weerkaatste tegen een heilige luchtlaag. Dergelijke lagen ontstaan na een langdurig hoge-drukgebied. Spiegelingen doen zich dan vaker voor."

Duitse sterrenkundigen denken aan de desintegratie van een meteoriet.

In politie- en luchtmachtkringen in Luxemburg spreekt men van "een verdwaalde raket", afgeschoten tijdens een NAVO-oefening in de Bondsrepubliek.

Voor sommige Belgische "experten" was het feit dat de vuurbol niet op radar te zien was, een indicatie dat het weleens een Amerikaanse experimentele raket kon zijn die met Stealth-apparatuur was uitgerust.

In het BRT-radionieuws wordt aan het voorval aandacht besteed. De nieuwslezer spreekt van "een soort UFO". Het is weerman Armand PIEN die

om 13u het Vlaamse volk gerust stelt: "Een UFO ? Dat was het zeker niet! Wat het wel was daar hebben we het raden naar." En hij vervolgt: "Een satelliet kan ook niet want de vuurbol zou in de omgeving van Brussel een bocht gemaakt hebben."

Later op de dag komt PIEN op die verklaring terug. "Het verschijnsel was waarschijnlijk toch een satelliet of raket die bij haar terugkeer in de dampkring, in gloeiende brokstukken uiteenviel. Omdat elk brokstuk dan een aparte baan kan volgen zou de indruk gewekt zijn dat het verschijnsel boven Brussel een bocht maakte."

De volgende dag, op 24 september, blokletteren de meeste Belgische kranten dat het spektakulaire verschijnsel een brandende satelliet was geweest, naar alle waarschijnlijkheid de draagraket van de Russische MOLNIA, misschien ook de COSMOS 1736. Enkele kranten gewagen van een Japanse satelliet, maar geven toe dat die zich niet in de juiste baan bevond.

Voor Armand PIEN bestaan er geen twijfels meer. In Gazet van Antwerpen van 20 oktober 1986 (bijna een maand na de feiten) schrijft hij het volgende: "Het lichtend voorwerp was de draagraket van de Russische satelliet MOLNIA. Ze werd gelanceerd op 19 juni van dit jaar, en zou in september naar de aarde terugkeren. Maar door wrijving met de luchtmoleculen ontstond een ruimtelijk vuurwerk. Zelfs de metalen van het tuig verdampen door de hitte. Vandaar de gele, blauwe en groene kleuren die men kon waarnemen."

Wat PIEN niet wist was dat onderzoekers van het Belgisch Instituut voor Ruimte-Aëronomie, de Dutch Meteor Society, de Vereniging Voor Sterrenkunde én het Europees ruimtebureau ASA, tot de slotsom waren gekomen dat er rond 23 september geen enkele re-entry was voorzien.

Maar wat vloog er dan boven ons land ?

Het fenomeen

Boven **Duitsland** werd het verschijnsel gezien als een vuurbol met twee lange vuurstaarten (een aanwijzing dat het voorwerp op punt stond in stukken te breken ?). Een touringcar-chauffeur die zich juist ten noorden van Neurenberg bevond meldde daar het lichtspoor te hebben gezien in noordelijke richting.

Waarnemers uit **Nederland** spraken van "een vurige raket" of "een grote vuurbal". Een getuige uit Friesland meldde een lichtspoor. De gesignaleerde kleuren waren: groen, groenig-blauw en violet.

In **Frankrijk** zagen duizenden Parijzenaars een formatie van ± 10 lichtpunten van groene en turquoise kleur. Een piloot die zich boven de Seine bevond vergeleek de snelheid met die van een vliegtuig.

Volgens politie-officiëren uit het **Groot-hertogdom Luxemburg** ging het om 5 à 6 helgroene lichten.

In **Engeland** zouden twee vissers zes voorwerpen, in formatie, achter een groter object hebben zien aanvliegen. (Het is Simon VINKENCOG die deze waarneming vermeldt in Bres. Volgens de schrijver hingen de "UFO's" boven een meer in Daventry, een plaatsje dat we in de wereldatlas niet terugvinden.)

De **Belgische** getuigen maakten melding van een reeks heldere lichten, die als een vurig spoor achter elkaar aanvlogen. Het aantal gemelde objecten, elk met een korte staart, varieerde van 2 tot 15. Het merendeel van de waarnemers beschreef een groter object dat zich op kop bevond. De gerapporteerde kleuren zijn: blauw, groen, geel en rood.

De SVL verzamelde drie ooggetuigenverslagen uit de Kempen. De betrokken getuigen maakten van het verschijnsel de volgende schetsen:

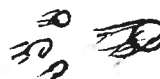

Balen, 23/09/86
($\pm 7u30$)
Getuige: L.C.

Er springen stukken af.

Turnhout, 23/09/86
(7u40)
Getuige: N.

Turnhout, 23/09/86
(7u41)
Getuige: A.

Een inwoner uit Hamme-Mille (prov. Brabant) zag de vuurbol in twee splitsen.

Onzichtbaar voor radar?

De meeste dagbladen berichtten dat het verschijnsel onzichtbaar was geweest voor radar. Het verschijnsel werd hierdoor een mysterie rijker.

Nochtans had het Franse Centre National d'Etudes Spatiales gesignaleerd dat de radarinstallaties van de Amerikaanse Ruimtedefensie (NORAD) de vuurbol hadden geregistreerd.

Bovendien meldde het weekblad Panorama, dat een uitstekend artikel aan het incident wijdde, dat ook NADGE, de NAVO-radar en luchtafweerininstallaties die, vanuit het poolgebied hun antennes ook op grotere hoogten richten, het voorwerp had gevolgd.

Het traject

Het was de satellietdeskundige Bertus KROON van het Kootwijk observatorium in Nederland, die met behulp van een computersysteem het traject van de vuurbol vrij nauwkeurig wist te achterhalen.

KROON verzamelde, in samenwerking met de Werkgroep Meteoren van de Volksterrenwacht te Hoeven, een 35-tal waarnemingen die voldoende gegevens bevatten voor computerverwerking. Aan de hand daarvan berekende de computer de baan van het voorwerp. Door optimalisatie van de ingevoerde coördinaten ontstond als het ware een nauwe tunnel waarlangs het object kon gegaan zijn. De resultaten die op die manier verkregen werden lieten vermoeden dat het voorwerp op 23 september 1986, om 05h31m0s UT, op 50°23' NB en 348°62' WL (rechte klimming: 11h09m, declinatie: -6,2°) de dampkring op een hoogte van circa 70 km heeft geraakt onder een hoek van 6°. Dat laatste is een zeldzaamheid en doet denken aan een intrede van een Apollo-capsule. De vuurbol zou gedurende 60 seconden zichtbaar zijn geweest, en bereikte uiteindelijk om 05h32m8s UT een positie op 50°83' NB en 0°74' WL (rechte klimming: 00h25m, declinatie: -5°) oftewel westelijk van Brussel.

Het frappante is nu, dat op grond van de reeks waarnemingen kon worden aangenomen, dat het object eerst daalde, maar daarna onder invloed van de atmosferische weerstand enigszins omhoog is gegaatst, om vervolgens met ongeveer 8,5 km/sec. de val naar de Aarde aan te vangen. Was de intredesnelheid hoger geweest, dan was de vuurbol uit de dampkring geschoten, terug de ruimte in, of was hij aan een

omloop om de Aarde begonnen om dan alsnog in de dampkring te verbranden.

De tekening op de voorpagina van dit tijdschrift geeft een indruk van de situatie. De zwarte punten duiden de lokaties aan van waaruit het verschijnsel werd opgemerkt. De pijl stelt de vermoedelijke baan voor. Alleen de ons bekende waarnemingsplaatsen werden aangeduid.

De goede oplossing

Een verschijnsel dat aan de gerapporteerde beschrijvingen voldoet, kan maar op twee manieren worden geïnterpreteerd: de intrede in de dampkring van een meteoriet of een satelliet. In dit geval is de satelliethypothese onwaarschijnlijk gebleken. Enerzijds omdat er voor de dag in kwestie geen terugval was voorzien, anderzijds omdat het verschijnsel zich van oost naar west voortbewoog, terwijl satellieten meestal (om brandstof te besparen) met de draairichting van de Aarde mee worden gelanceerd.

Aangenomen dat het verschijnsel een meteor was, wat dan te denken van de kleurveranderingen en de "eigenaardige bocht boven Brussel"?

I. DE KLEURVERANDERINGEN

Vanwege hun snelle verplaatsing door luchtlagen van verschillende temperaturen en dichtheid, kunnen meteoren van kleur veranderen. Ook de materie waaruit de meteoriet is opgebouwd is bepalend voor de kleur van de vlammen. Meteoren die een groen of blauw licht uitstralen zijn geen zeldzaamheid. Het wijst op de aanwezigheid van metalen in de kern.

II. DE BOCHT BOVEN BRUSSEL

Een meteoriet die de dampkring binnenkomt ontmoet daar een mengeling van gassen met verschillende temperaturen. Daarbinnen bewegen zich wolkenmassa's van verschillende dichtheid en stroomt er lucht in verschillende richtingen en met verschillende snelheden. Een (relatief) klein lichaam dat daarin terecht komt kan onder invloed van die verschillen van koers veranderen. Wanneer de invalshoek klein genoeg is kan het zelfs op de dampkring afketsen, net zoals een platte steen die over het water gekeild wordt. Heeft het voorwerp een niet-uniforme en heterogene structuur, dan is er meer kans dat het van zijn rechtlijnige koers afwijkt. Anderzijds kunnen kleine ontploffingen binnenin de kern, een draaiing

teweegbrengen, waardoor de meteoriet een bochtige baan gaat beschrijven (het Magnus-effekt waarvan ook tennis- en pingpongspelers gebruik maken).

Maar deze processen zijn misschien niet eens nodig om de "bocht" boven Brussel te verklaren. Veeleer lijkt deze het gevolg van beoordelingsfouten, verspreid door waarnemers én journalisten.

Welke zijn trouwens de aanwijzingen dat het verschijnsel boven Brussel van richting veranderde ?

(1) De ooggetuigenverslagen

Volgens sommige waarnemers uit het Brusselse voerden de vuurbollen boven hun stad een koerswijziging uit. We weten dat het verschijnsel zich recht boven deze mensen bevond. Om het goed te kunnen volgen moesten ze dus een halve draai maken. Raakten zij daardoor hun oriëntatie kwijt ?

Vraag is ook op hoeveel getuigenissen de media zich baseerden om aan het verschijnsel een koerswijziging toe te schrijven.

(2) De kaart op het BRT TV-journaal van 19u45

Een andere indicatie voor de bocht zou de kaart zijn die tijdens het nieuwsbericht van 23 september werd getoond. Het betrof een kaart van de Benelux, waarop de belangrijkste concentraties van ooggetuigen waren aangeduid. Deze plaatsen (Eindhoven, Brussel, Gent, Luxemburg en Parijs) werden met een lijn verbonden om het traject te bepalen. Wat bleek: het voorwerp volgde een zigzag koers! Waar de BRT-mensen geen rekening mee hielden is dat het traject van een verschijnsel dat zich op grote hoogte bevindt, niet bepaald wordt door de waarnemingsposities op de grond. Alles hangt af van de richting en hoogte waar elke waarnemer afzonderlijk het fenomeen situeert. Het ligt voor de hand dat een verschijnsel dat zich hoog in de lucht manifesteert, tegelijkertijd vanuit verschillende steden wordt waargenomen. Uiteraard spelen dus ook bevolkingsdichtheid en lokale weersomstandigheden een rol.

(3) De Waalse persberichten

Verschillende Waalse dagbladen (La Libre Belgique, Le Soir en La Lanterne) rapporteerden een naar het zuiden georiënteerd traject. Vermoedelijk gaat het hier om een journalistieke fout en werd te vlug aangenomen dat de volgorde waarin de meldingen binnenkwamen, representatief waren voor de bewegingsrichting van het fenomeen.

Nabeschouwing

De intrede en fragmentatie van een meteoriet in onze dampkring is een verschijnsel dat ouder is dan de mensheid zelf. Anno 1986 zou men verwachten dat de wetenschappelijke instanties binnen de kortste tijd een ernstig oordeel vellen over zo'n gebeurtenis. Alleen de Duitse en Nederlandse astronomen deelden publiekelijk mee dat het verschijnsel van 23 september waarschijnlijk een meteor was geweest. De meteorologen gokten verkeerdelijk op luchtspiegelingen en condensatiesporen van vliegtuigen. Nochtans was vanaf het begin duidelijk dat de ruimteschroothypothese (meteoriet of draagraket) de enige mogelijke was. De Belgische kranten kozen voor de satellietverklaring. Alleen het Waalse dagblad Le Soir bracht nadien een rechtzetting onder de kop "Finalement, l'O.V.N.I. était sans doute une météorite".

En toch blijkt dat sommigen het "mysterie" liever niet verklaard zien. Bladen als Bres en Open Cirkel, publiceerden artikels waarin de betrokkenheid van buitenaardse intelligenties werd gesuggereerd. Een rasechte "kontaktee", die momenteel in het Antwerpse opereert en beweert boodschappen te ontvangen van buitenaardse entiteiten, vertelde me dat de vuurbollen in werkelijkheid "half gematerialiseerde gedachtenkrachten waren, afkomstig van de planeet Oстера. Daar leeft een ras van hoogintelligente wezens dat nauw samenwerkt met de Hogere Geestenwereld van God". Kwestie van goede kontakten te hebben en zijn informatie uit eerste hand te betrekken... ■

Bronnen

- Gazet van Antwerpen: 24/09/86
- Gazet van Antwerpen: 27/09/86
- Gazet van Antwerpen: 20/10/86
- De Morgen: 24/09/86
- Het Belang van Limburg: 24/09/86
- Het Volk: 24/09/86
- Het Nieuwsblad: 24/09/86
- Het Laatste Nieuws: 24/09/86
- Hengelo's Dagblad: 24/09/86
- Alkmaarsche Courant: 24/09/86
- Algemeen Dagblad: 24/09/86
- NRC Handelsblad: 23/09/86
- Deventer Dagblad: 23/09/86
- Telegraaf: 24/09/86
- Volkskrant: 24/09/86
- Twentsche Courant: 24/09/86
- Haarlems Dagblad: 24/09/86
- Le Soir: 24/09/86, 27/09/86
- La Libre Belgique: 24/09/86
- La Dernière Heure: 24/09/86
- La Lanterne: 24/09/86
- * Bres: nr. 122
- * Open Cirkel: nr. 4/30 (maart 1987)
- * Panorama: nr. 47 (november 1986)
- * Zerit: nr. 13/11 (november 1987)
- UFC-Belgium Tijdschrift: nr. 8/1
- Infospace: nr. 15/71 (nov. 1986)
- Bulletin du GESAG: nr. 86 (dec. 1986)
- BRT: nieuwsuitzendingen van 13u (radio) en 19u45 (TV), 23/09/86
- NOS: nieuwsuitzendingen van 19 en 20u, 23/09/86
- * Vuurbol rapport: NUSC Vb.26-860923 (november 1986)

Met dank aan: H.VAN KAMPEN, H.KAMPHERBEEK, J.SCORNAUX
F.VAN DER VELDT, P.VANTUYNE, N.LIBERT en K.DERBOVEN.

HET EISON-RAPPORT

EEN KRITISCHE KOMMENTAAR - II

Wim VAN UTRECHT

(DEEL I IN SVLT 5/18)

In een inleidend woord bij het eerste deel van dit artikel, beschreef Wim VAN UTRECHT de omstandigheden waarin foto en rapport (1) het daglicht zagen. In het artikel zelf verifieerde Ronny BLOMME de wiskundige analyse die door Guido ABTS op de foto was verricht.

In het tweede en laatste deel proberen we een niet-mysterieuze verklaring te vinden voor de stip die op de foto zichtbaar is. Alleen de meest significante bevindingen worden vermeld.

In de rubriek "Men schrijft ons..." vindt u de reacties die wij n.a.v. het eerste deel ontvingen.

1. De omstandigheden waarin de foto werd ontdekt

Uit (1) leren we dat Guido ABTS niet bij toeval zijn fotoverzameling doorzocht naar "vreemde objecten in de lucht". Kort voordien had hij het UFO fotoboek van SCHNEIDER & MALTHANER gekocht en daarin was hem een foto opgevallen die, volgens het onderschrift, gemaakt werd op 26 juli 1975, in de Zwitserse gemeente Saas-Fee.

ABTS herinnerde zich dat hij in diezelfde periode in het nabijgelegen Eison had vertoefd en dat hij van die vakantie een grote hoeveelheid foto's had meegebracht.

We citeren op p. 2 van (1):

In onze fotoverzameling die inmiddels ook weer 8 jaar oud is, zijn we op zoek gegaan naar "objecten in de lucht". Omdat we wisten dat er op een foto een niet te identificeren stip stond, hebben we getracht om alle mogelijke stippen bij elkaar te brengen.

Volgende foto's van onze groep werden urenlang bekeken, omgekeerd en naar het licht gehouden:

209	w/z	Canon FTb 1.8/50 ; 3.5/135
19	k	
52	k	Agfa Pocket 2000 9.5/26 agnar
78	w/z	Agfa Iso-Rapid I met parator lens
17	k	

23	k	Agfa Selectronic S 2.8/45
121	w/z	Kodak Retina II 3.5/50
143	d	Voigtlander Vito CD 2.8/50

totaal: 662

(w/z: wit zwart ; k: kleur ; d: dia)

Tenslotte werden 660 foto's verwijderd. Twee werden er weerhouden: een dia en een pocketfoto. Toeval of niet, beide werden op dezelfde namiddag van die bewuste 26e juli gemaakt vanop hetzelfde balkon.

2. De pocketfoto

Het bewijsstuk, dat we Foto "X" zullen noemen, toont een kleine donkerbruine stip, amper 0,2 mm groot op het negatief. Het vlekje steekt scherp af tegen de lichtblauwe achtergrond.

In (1) vinden we verschillende vergrotingen terug die ons de juiste vorm van de stip tonen:

FIG. 1: De stip op Foto "X", 65x vergroot

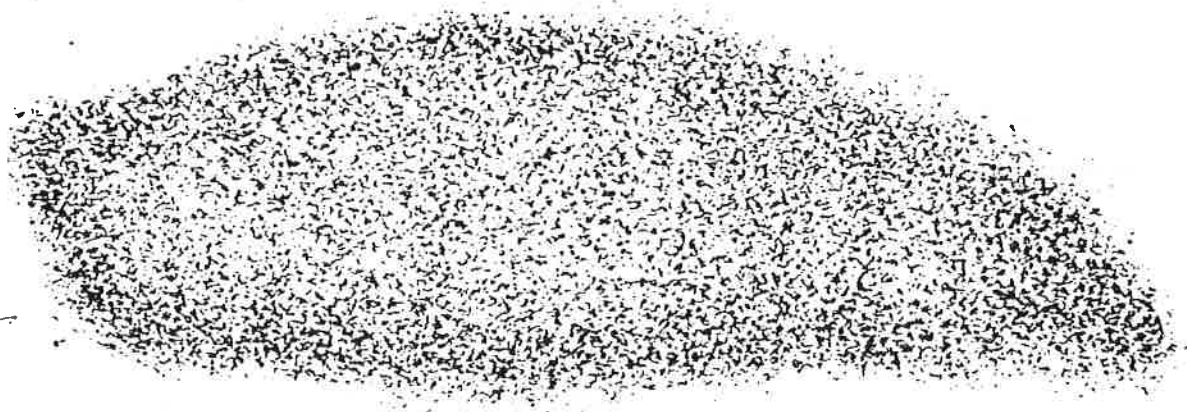

FIG. 2: De stip op Foto "X", 739x vergroot

Volgens (1) werd deze foto gemaakt om 15u04 ZWWT (14u04 UT). ABTS geeft een foutenmarge van 1 minuut.

3. De dia

Het tweede dokument (Foto "V") toont een vage vlek van donkerblauwe kleur.

In (1) schrijft Guido ABTS op p. 3:

Naderhand herinnerden we ons dat er een grote zwarte vogel op grote afstand zou moeten opstaan. Dit zou men niet zeggen bij de projektie. We zien dan een soort blauwe tol waarvan de onderkant een donkerblauwe schaduwzijde vertoont.

Een 66* vergroting van het dia toonde in december 1982 de vogel op 3 verschillende posities. De vleugeltoppen raken mekaar boven de rugzijde. De snelle beweging gedurende de belichting leverde het effect dat de kleur van de lucht de zwarte tint van de vogel ging overheersen en een omvorming naar blauw realiseerde.

Gemeten op het negatief is de vogel ongeveer 0,75 mm groot. Bij een vergroting van 65x krijgt men het volgende beeld:

FIG. 3: De vogel op Foto "V", 65x vergroot

Volgens (1) werd deze dia gemaakt tussen 16 en 18u ZWWT (15 en 17u UT).

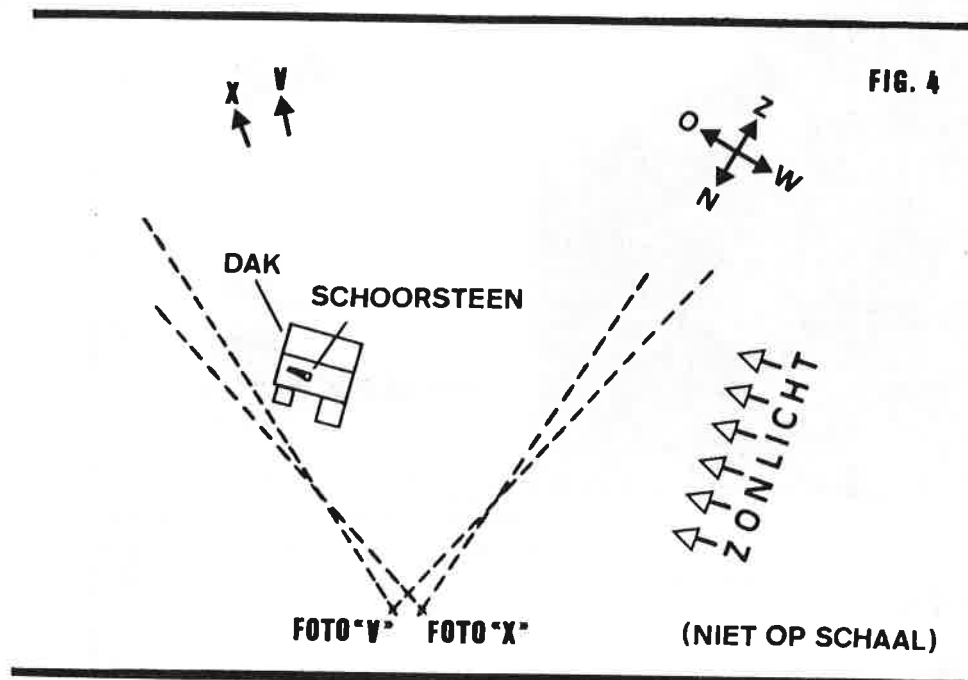
4. Vergelijking van schaduwpartijen op foto en dia

Op het ogenblik dat Foto "X" werd genomen stond de zon in het zuidwesten ($h = 49,8^\circ$ en $A = 61^\circ$ volgens een, door Ronny BLOMME, met behulp van een computer verkregen hemelkaart / $h = 49,4^\circ$ en $A = 70,8^\circ$ volgens de berekeningen van Guido ABTS).

De richting waarin foto en dia werden genomen was ZZ0.

Op de voorgrond van beide opnamen is een

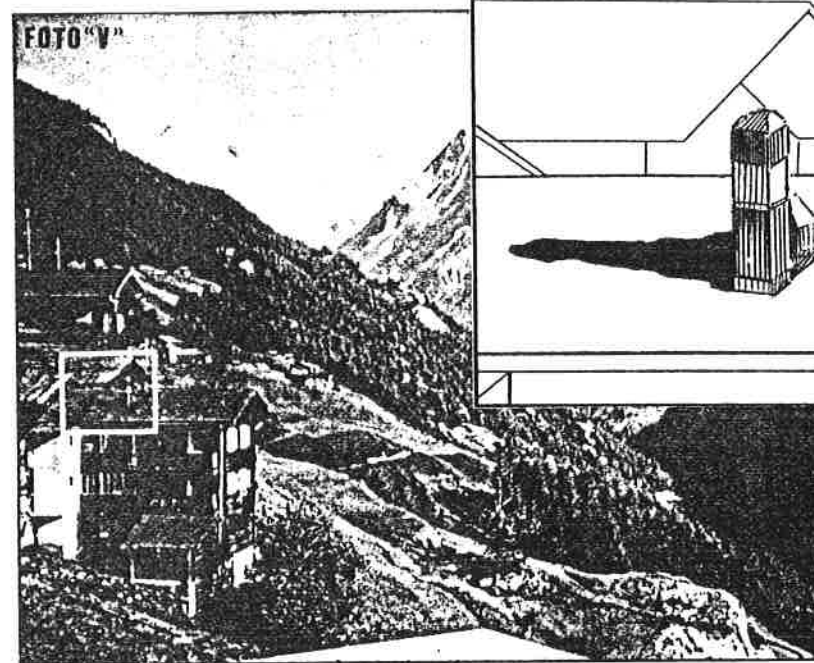
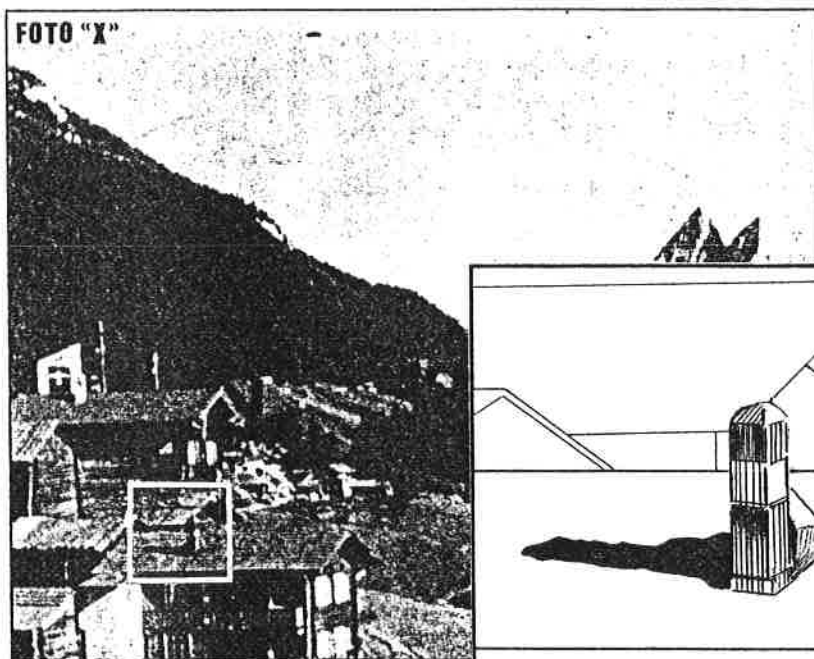
gebouw te zien met op het dak een schoorsteen. De richting waarin deze zijn schaduw werpt komt overeen met de gegevens die we citeerden over de stand van de zon. Schematisch kunnen we de situatie als volgt voorstellen:

In (1) beweert Guido ABTS dat er minstens 1 uur verliep tussen het nemen van foto en dia. Het was Patrick VANTUYNE, SVL-correspondent uit Moorslede, die als eerste het idee opvatte om dit na te gaan. Hij stelde voor om een vergelijking te maken van de schaduwpartijen op beide opnamen. De schoorsteen vormt daarvoor het interessantste objekt op de foto's omdat deze toevallig als "zonnewijzer" of "gnomon" fungeert.

In een tijdspanne van 1 uur legt de zon 15° af aan de hemel. Dit betekent dat ook de schaduwen op de grond 15° verschuiven, maar dan in tegenovergestelde richting.

Een vergelijking van de schoorsteenschaduw op Foto "X" met deze op Foto "V", leert ons dat beide schaduwen hetzelfde aspekt vertonen en nagenoeg dezelfde richting aanwijzen (zie Fig. 5 en 6). Bij nader onderzoek blijkt dat de schaduw op Foto "V" iets langer is, en iets meer zuidelijk is georiënteerd. Aangezien we de verplaatsingsrichting van het invallend zonlicht kennen, kunnen we besluiten dat Foto "V" inderdaad na Foto "X" werd genomen.

Spijtig genoeg is het onbegonnen werk om aan de hand van de zeer geringe verschuiving van de schaduw, het exacte tijdsinterval tussen beide opnamen te berekenen. Teveel willekeurige

faktoren spelen een rol. Zo zou men rekening moeten houden met:

A. De verplaatsing van de fotografie

Bij het maken van de dia verplaatste zij zich naar links (maximum 5 m, volgens Patrick VANTUYNE). Dit maakt dat op deze opname, een minder groot deel van de schaduw, achter de schoorsteen verborgen blijft. Het feit dat beide opnamen niet vanuit hetzelfde punt werden genomen is medebepalend voor het lengteverschil tussen de schaduwen.

B. De onduidelijke contouren

Bij uitvergroting wordt de schaduwrand onscherp. Precieze metingen worden daardoor bemoeilijkt, temeer omdat de schaduwomtrek vervormd wordt door de oneffenheden van de dakpannen.

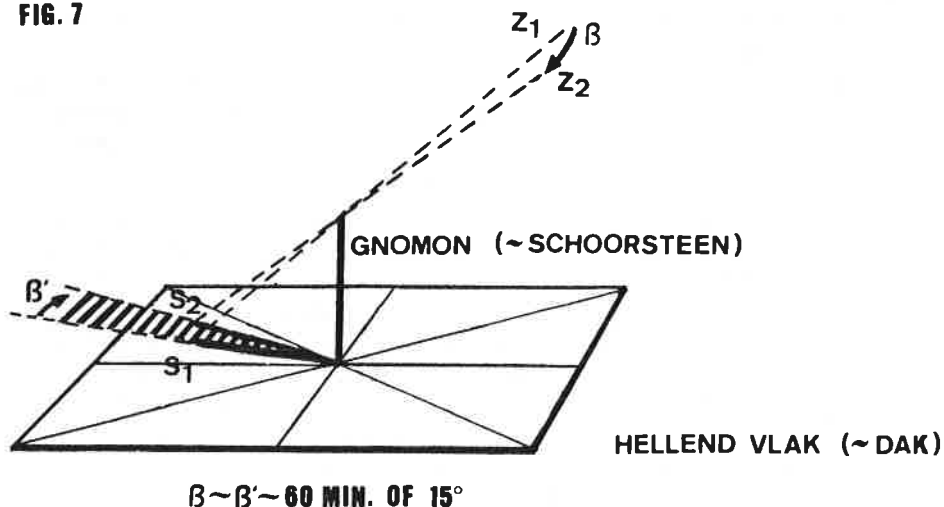
C. De schuine stand van het dak

Doordat we tegen een hellend vlak aankijken treedt een perspectivistische vervorming op waardoor gelijke afstanden naar boven toe lijken te versmallen.

Rekening houdend met faktor C kan men zich afvragen of een verplaatsing van de schaduw met 15° , wel zichtbaar kon zijn op de foto's.

Om dit te controleren hebben we in Fig. 7 de schoorsteen als een gnomon voorgesteld, en het dak als een hellend vlak.

FIG. 7

Terwijl het invallend zonlicht zich verplaatst van Z_1 naar Z_2 , verschuift de schaduw van de gnomon van S_1 naar S_2 . De weg die de zon na 60 min. aflegt wordt voorgesteld door hoek β . De weg die de schaduw aflegt door hoek β' . Ondanks het perspectivistisch effect, is de verschuiving van de schaduw aanzienlijk. Op de foto's (Fig. 5 en 6) is de verschuiving bijna niet te zien.

Besluit

Guido ABTS beweert dat Foto "X" omstreeks 15u04 werd genomen en Foto "V" tussen 16 en 18u.

Een vergelijking van de schaduwpartijen leert echter dat beide opnamen rond hetzelfde tijdstip werden gemaakt. Rekening houdend met de factoren A, B en C kan het tijdsverschil wel in de orde van "enkele minuten" gelegen hebben, maar zeker niet 1 uur geweest zijn.

5. KONKLUSIES

De konklusies die de studiegroep uit haar onderzoek weerhoudt, zijn drievoudig:

1. Het relaas van de getuigen is onsamenhangend

Niemand herinnert zich precies wat er werd waargenomen. Eén van de waarnemers verwerpt de veronderstelling dat het om een "UFO"ging.

In een brief aan de studiegroep, gedateerd op 3 november 1986, schrijft Guido ABTS: "het object werd wel degelijk eerst visueel waargenomen. Het was op die plaats en verdween ter plekke zoals een lamp die men dooft... Maar meer weet ik er ook niet van".

Welke waarde moeten we aan dit nagekomen bericht hechten? Onze ervaring leert dat we erg voorzichtig moeten zijn met herinneringen die pas jaren na de feiten opduiken.

Een brief uit april 1986 leert ons wellicht meer over de omstandigheden van de waarneming. ABTS schrijft: "In ieder geval weet ik zeker dat de foto van de bergvogel die later op de dag gemaakt werd, door mij beschouwd werd als een tweede kans om een bergvogel op de foto te krijgen. Daarenboven kwam de vogel nu veel dichterbij". Is de stip op de Eison-foto niets anders dan de bergvogel waarvan ABTS dacht dat er geen gelukke foto bestond?

2. De schijfvorm van de stip op de foto blijft onbe- wezen

De analyse die Guido ABTS op de foto uitvoerde, maakte dit geval interessant.

In deel I van dit artikel schrijft Ronny BLOMME hierover:

"De analyse zou aantonen dat we hier een groot voorwerp (20 m diameter, 5 m hoogte) hebben dat symmetrisch is rond de as. De schijnbare asymmetrie zou te wijten zijn aan reflectie van het zonlicht. Geen van deze resultaten is echter houdbaar. De berekende afstand is volledig fictief, aangezien ze het resultaat is van een afrondingsfout. Het reflectiemodel verklaart niet waarom het voorwerp asymmetrisch is."

In Fig. 8 zien we het vliegende schotel-model dat ABTS voorstelt. Daaronder, in Fig. 9, een foto van een zwerm vogels. Met wat fantasie kan men makkelijk een tiental "UFO's" terugvinden. Rond elk dier is zelfs een "mysterieuze halo" te zien. In werkelijkheid een fotografisch effect, te wijten aan het drukprocédé.

FIG. 8

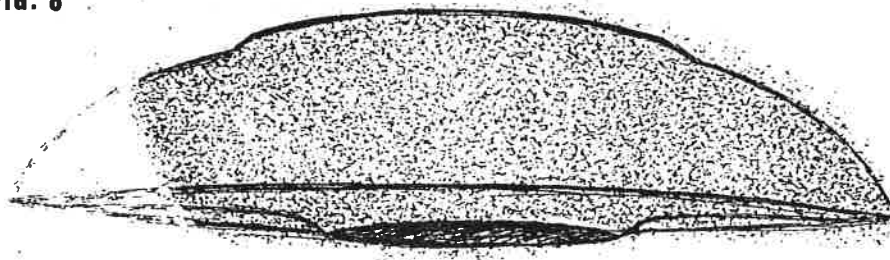
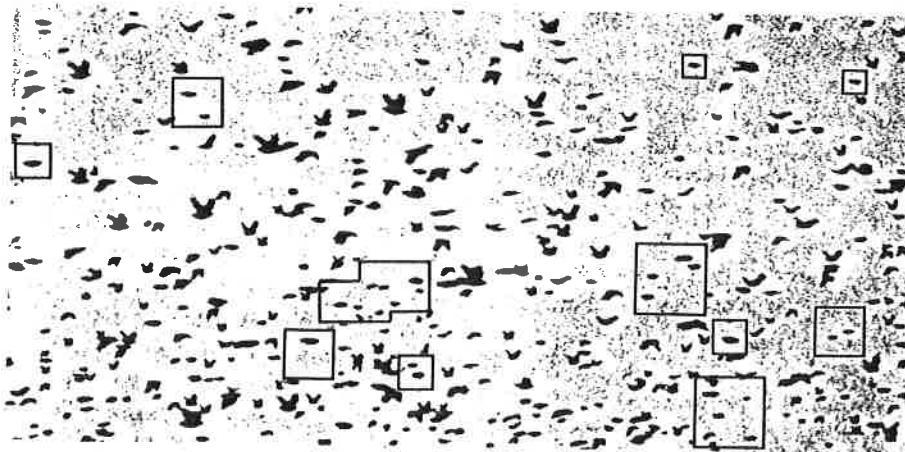

FIG. 9

3. Het verband met de dia van een bergvogel wijst in een welbepaalde richting

Het feit dat er op nagenoeg hetzelfde ogenblik en dezelfde plaats, maar met een ander toestel, een vogel werd gefotografeerd, stemt tot nadenken. Het bewijst alleszins dat bepaalde gegevens uit (1) verkeerdelijk werden weergegeven.

6. Slotbeschouwing

Het is onze opinie dat de bruine stip op de Eison-foto, in werkelijkheid een vogel toont.

Waarschijnlijk hebben de getuigen een vogel gezien en konden ze deze, vanwege zijn ongewone positie (parallel met het balkon zwevend en uitkijkend naar een prooi op de grond) niet vanaf het eerste moment herkennen. Zeer geheimzinnig was het verschijnsel in ieder geval niet want het "objekt" staat op de foto zelfs niet centraal. Pas jaren later, nadat een verband was gelegd met de "UFC"-foto uit Saas-Fee, herinnerden de betrokkenen zich dat ze destijds "iets vreemds" hadden gezien. Als wiskundige zou ABTS zich toeleggen op een analyse van de foto in de hoop het verband met de Saas-Fee foto te bewijzen.

Wij zijn ervan overtuigd dat ABTS het bewijsmateriaal niet bewust naar zijn hand heeft gezet. De uitvergrotingen die wij hem vroegen werden ons gratis opgestuurd. Nocit heeft ABTS financiële munt willen slaan uit de affaire.

De studiegroep beschouwd het geval "Eison" als afgehandeld. Wel is er, n.a.v. de correspondentie die dit onderzoek met zich bracht, het idee gerezen om een nieuw onderzoek in te stellen naar de Saas-Fee foto.

Wim VAN UTRECHT
(februari '87)

Referte

- (1) ABTS, Guido: Een vreemd vliegend voorwerp boven Eison, rapport van 29/09/1983 + bijlagen en errata van latere data.
-
-

MEN SCHRIJFT ONS...

Enkele korte bemerkingen bij
"Het Eison-rapport -
Een kritische kommentaar"
gepubliceerd in SVLT 5/18, blz. 3-14

15

Mijn verslag (1) en de "Kommentaar" (2) bevatten twee onderdelen die voor kritiek vatbaar zijn: de afstandsbeplating en het weerkaatsingsmodel. Hieronder mijn bemerkingen bij het kritische rapport van Blomme

I. De afstandsbeplating

Zoals op blz. 14 van mijn verslag vermeld staat (1) is het inderdaad onmogelijk om met één negatief een exacte afstand te willen bepalen. Zoals Blomme opmerkt is deze dan oneindig (blz. 7 van (2)).

Mijn methode geeft echter niet eens een zo verkeerde oplossing. Zie hier waarom.

De eerste stap bij het onderzoek van het negatief was om de situatie bij de opname enigszins na te bootsen. Dit leidde bij een grote projectie-afstand tot een lengtebepaling op negatief (x_1) en een hoek α (blz. 10-11 van (1)). In werkelijkheid, voor een pocketobjectief met brandpuntsafstand 2.6 was deze hoek (α_c) iets groter. Deze hoek kon vrij vlug berekend worden omdat het objectief waarmee we het negatief onderzochten een dubbele brandpuntsafstand had. Hetgeen Blomme schrijft (blz. 6, §1-2 (2)) is strikt genomen juist, d.w.z. we berekenen α_c uit:

$$(A) \quad \tan(\alpha_c/2) = \frac{5.077325 \pm 0.051}{2.6} \cdot \tan(\alpha/2)$$

We hebben gesteld dat de beeldafstand $Q = -F = -2.6$ (blz. 11 (1)). Dit gaf,

$$(B) \quad \tan(\alpha_c/2) = 0.004163602 \pm 0.001$$

Dit leidt dan tot een fictief resultaat,

$$Q = -2.600033625 \text{ cm}$$

MAAR, de betekenis van deze Q is een theoretische benadering voor de beeldafstand bij een vermeend instellen van de camera op het object.

Zinloos in de praktijk? Inderdaad, maar in deze kritische stap is de theorie (hoe zwak ook) onze enige houvast.

Deze nieuwe Q -waarde zouden we in de formule (A) gebruikt moeten hebben in de noemer. Nu, laat ons dat proberen en we vinden,

$$(C) \quad \tan(\alpha_c/2) = 0.004163548$$

en dit ligt geheel binnen de fout in (B).

We hebben dus niet zomaar $Q = -F$ gesteld en daarna weer $Q \neq -F$ (blz. 6 van (2)).

In formule (A) is $Q = 2.6$ (let op dat we hier weinig op de tekens letten) een benadering voor de werkelijke beeldafstand Q en in (C) blijkt dat we eigenlijk een fout van de 2e orde gemaakt hebben. Noodgedwongen dat wel. Zoals opgemerkt in mijn verslag (blz. 14 (1)) is deze methode absoluut NIET universeel toepasbaar, maar na enig proberen weet je maar nooit dat het meest waarschijnlijke resultaat uit de bus komt.

Wat het resultaat betreft, de schatting dat het voorwerp zich op 2064 ± 760 meter bevindt en een diameter van zowat 17 m heeft (blz. 13-14 (1)), komt wonderwel overeen met de gegevens van het kleinbeeld van De Koe en op dit dia werden wel GSW-analyses uitgevoerd (zie

"Toelichting bij de foto" (1)).

Tenslotte kan ik er nog aan toevoegen dat het object wel degelijk scherp afgebeeld werd op negatief (in zoverre dit mogelijk was), en dat er ook een invloed van de atmosfeer te bespeuren was (halorand). Maar deze was inderdaad niet zichtbaar op de kopies... (zie blz. 7 (2) en blz. 27 (1)).

II. Het weerkaatsingsmodel

Over het weerkaatsingsmodel kunnen we kort zijn. Ik heb nl. NERGENS ondersteld dat de normaal op het ellipsoïdale oppervlak, de normaal was die de hoek bepaalt tussen invallende en terugkaatsende straal... De berekeningen en resultaten van Blomme zijn wiskundig correct doch, hij vindt slechts één weerkaatsingspunt of -vlek terug (fig. 2 (2)). Dit punt heb ik ook aangeduid (fig. 9 (1)) en er blijkt op de foto inderdaad op deze plaats een zeer zwakke lichtinwerking te bespeuren (blz. 40 (1)).

Zoals op blz. 30 van (1) is aangestipt, is het niet moeilijk om te onderstellen dat er "oneffenheden" op het oppervlak zijn. Zo bestaat er dan een normaal die in hetzelfde vlak ligt als invallende en weerkaatsende straal. Maar nogmaals, deze normaal is niet die in een punt van het ellipsoïdale oppervlak. Alle punten die in aanmerking komen voor een "reflectie-opstelling" liggen in een gebied zoals aangeduid in fig. 12 van (1).

Verder heb ik ondersteld dat het object wel degelijk symmetrisch was, (a) omdat de vorm dit duidelijk doet vermoeden, en (b) omdat het object van Saas-Fee deze eigenschap ook had.

Er is nog een andere verklaring voor de asymmetrie. En deze klinkt nog veel ongelofelijker. Het object verscheen en verdween ter plaatse zoals ik in de veel recentere Engelse tekst genoteerd heb na discussie met een getuige. In de bijlage daterende uit 1984 ("Straling of niet?" (1)), was dit aspect nog niet helemaal duidelijk. Het hele proces zou tussen de 15 à 60 seconden in beslag genomen hebben - precies de tijd die ik verloor met mijn fototoestel te gaan zoeken. De asymmetrie kan dus veroorzaakt zijn door een eerste stadium van dematerialisatie...

Besluit

Het rapport van Blomme is schitterend en correct. Maar eigenlijk verschilt het niet zo erg veel van mijn basisconcept, ondanks de conclusies dan.

Het duidt op heldere wijze aan waar de grootste moeilijkheden te vinden zijn. Het betreft hier echter geen eenvoudig en exact op te lossen wiskundig probleem, maar een methode van gissen en missen, werken met haken en ogen, het bepalen van de meest waarschijnlijke resultaten, ... Ik geef het grif toe, om al deze ellende te sparen zou men verplicht moeten worden om meerdere opnamen te maken (De Koe had hetzelfde probleem) of om stereo-opnamen te improviseren (zie SVLT 4/16). Maar ja, gedane zaken nemen geen keer...

Guido ABTS

Leuven, 06 augustus 1986

Referenties

- (1) ABTS, Guido: "Een vreemd vliegend voorwerp boven Eison" in UFC-Belgium (Extra-Editie; Jaargang 7, mei-juni 1986)
- (2) BLOMME, Ronny: "Het Eison-rapport. Een kritische kommentaar - I" in SVLT 5/18

De beste manier om in te zien hoe betrouwbaar de afstands-bepaling van Abts is, bestaat eruit zijn berekeningen opnieuw te doen, maar met een grotere nauwkeurigheid. Dit kan door iedereen uitgevoerd worden die over een zakrekenmachine beschikt. Die rekenmachine moet dan wel zo ingesteld zijn dat telkens 10 cijfers worden uitgeschreven (bij HP toestellen wordt dit bereikt door f FLX 9 in te drukken - voor andere toestellen: raadpleeg de handleiding). We voeren nu stap voor stap de berekeningen van Abts uit:

- 1) Bereken q uit de formule op p. 9.

$$\frac{1}{p} - \frac{1}{q} = \frac{1}{f} \quad \text{met } p = 328,31 \text{ cm en } f = 5 \text{ cm}$$

$$q = -5,077325167 \text{ cm, door Abts afgerond tot } -5,077325.$$

- 2) Bereken de vergroting M (p. 10).

$$M = -q/p \\ = 0,015465033$$

(waarbij we de afgeronde waarde van q gebruiken). Dit wordt door Abts afgerond tot $M = 0,015465$.

- 3) Bereken x_1 (p. 10).

$$x_1 = 1,4 * M \\ = 0,021651000 \text{ cm}$$

(waarbij de waarde van Abts gebruikt wordt voor M). x_1 wordt door Abts afgerond tot 0,021651 (merk op dat hier dus geen afrondfout gemaakt wordt).

- 4) Bereken $\tan \frac{\alpha}{2}$ (p.11).

$$\tan \frac{\alpha}{2} = \frac{1,4}{p} \\ = 0,002132131$$

door Abts afgerond tot 0,0021321.

- 5) Bereken $\tan \frac{\alpha_c}{2}$ (p.11).

$$\tan \frac{\alpha_c}{2} = \frac{-q}{2,6} \tan \frac{\alpha}{2}$$

$$= 0,004163602$$

(waarbij de waarde van Abts gebruikt wordt voor q en $\tan \alpha/2$).
Dit wordt door Abts afgerond tot 0,0041636.

6) Bereken P (p.11).

$$\frac{1}{P} = \frac{1}{2,6} - \frac{2 \cdot \tan \alpha_c/2}{x_1} = 0,000004974$$

$$\text{dus } P = 201.045 \text{ cm} = 2010,45 \text{ m}$$

Men merkt dus op dat bij elke stap afgerond wordt. We zullen echter een nauwkeuriger resultaat krijgen als we dit niet doen. We vinden dan:

$$1) q = -5,077325167 \text{ cm}$$

$$2) M = 0,015465034$$

$$3) x_1 = 0,021651048 \text{ cm}$$

$$4) \tan \alpha/2 = 0,002132131$$

$$5) \tan \alpha_c/2 = 0,004163662$$

$$6) \frac{1}{P} = 0,000000100 \quad \text{dus } P = 10.000.000 \text{ cm} = 100 \text{ km}$$

Door slechts drie decimalen extra in rekening te brengen krijgen we een afstand die maar liefst 50 keer groter is dan de afstand afgeleid door Abts. Dit is wel het beste bewijs dat zijn berekeningen zinloos zijn. Door 9 decimalen in rekening te brengen hebben wij ook echter een afrondfout gemaakt (maar kleiner dan die van Abts). De enige manier om helemaal correct te rekenen bestaat erin geen tussenresultaten te berekenen. Dit werd gedaan in mijn commentaar in SVLT 5/18, waar werd aangetoond dat het juiste resultaat $P = \infty$ is. Dit laatste werd ook door dhr. P. Vantuyne bekomen.

Wat het weerkaatsingsmodel betreft: er kunnen inderdaad on-effenheden op de ellipsoïde voorkomen, zodat de normaal voor de weerkaatsing niet dezelfde is als de normaal op het oppervlak. Die on-effenheden kunnen echter niet zo groot zijn dat zij het weerkaatsingspunt zo sterk verplaatsen tot de linkerrand. Als zij wel zo groot zijn, dan is het voorwerp niet meer in eerste orde te benaderen door een ellipsoïde en dan wordt natuurlijk de volledige redenering waarde-loos.

Samenvattend kunnen we zeggen dat alle wiskundige formules die tot nu toe aan dit geval besteed werden, eigenlijk zinloos waren en dat er nog geen enkele serieuze stap gezet is naar het onderzoek van dit geval.

Ronny BLOMME

Brussel, 14 december 1986

**Nog kritischer kanttekening
bij Eison-foto**

Beste Wim,

Met grote verbazing heb ik het overigens uitstekende artikel gelezen over de EISON-foto. Gelukkig ben ik geen vooraanstaande ufo-onderzoeker zodat ik geen exemplaar van het rapport over deze zaak heb ontvangen.

Derhalve acht ik mijzelf onbevooroordeeld en kom ik tot de volgende opmerkingen:

**"EISON en SAAS-FEE"
Feit of Fictie ?**

Het voortdurend gekrakeel tussen UFO-onderzoekers en waarnemers gaat al tientallen jaren om de vraag of er inderdaad unieke en ongewone verschijnselen in de dampkring voorkomen. Bekend is, dat een beeld meer zegt dan duizend woorden. Dat verklaart, waarom a priori aan fotografisch bewijsmateriaal relatief meer waarde kan worden toegekend, dan aan een op zichzelf staand verhaal. Maar vanwege het feit, dat in het verleden meermalen is gebleken, dat het doodeenvoudig is om UFO-trucfoto's te maken, zullen UFO-onderzoekers deze stelling bestrijden! Ten onrechte overigens. Tenzij deze 'onderzoekers' erop uit zijn om - in plaats van UFO's te verklaren - juist zoveel mogelijk 'UFO's' te scoren voor hun statistieken. Dit soort van onderzoek is verwerpelijk en draagt niet bij aan meer kennis omtrent het UFO-verschijnsel.

Het doel van het UFO-onderzoek is eenvoudig: wat verklaart de UFO-melding of UFO-foto ?

De rapportages over zowel de Saas-Fee foto en die uit Eison laten veel te wensen over. De meest elementaire informatie ontbreekt en derhalve kan uit het getoonde beeldmateriaal geen geldende konklusie worden getrokken. Mijn ervaring met sommige UFO-onderzoekers is, dat zij gefixeerd zijn op het object van de waarneming en niet op de omstandigheden. Wiskundige spelletjes met kwasi-gegevens moeten de zeer voor de handliggende gebreken van de melding camoufleren! Verklaringen worden omgeven met beweringen als: "Indien het object daar was, dan zou het zo groot kunnen zijn..." etc.

De meest elementaire vragen, die rijzen bij het zien van de bedoelde foto's of dia's luiden:

- 1) Waar bevonden de waarnemers zich zeer precies ten tijde van hun waarneming? Kaart.
- 2) Op welk tijdstip namen zij het object waar?
- 3) Welke blikrichting hadden zij precies en hoe bewoog daarin het object? Kaart.
- 4) Wanneer werd de 'UFO' voor het eerst opgemerkt? Positie of plaats.

Dit alles zeer gedetailleerd - zo mogelijk met hulp van navigatiekaarten en omgevingsfoto's.

Voor zover mij bekend ontbreken die bij beide voorvallen.

Wat betekent het nu, als er wordt beweerd, dat men om precies 15.04 uur 'iets' zag en men er onmiddellijk een foto van kon maken ? Op grond van 20 jaar actieve veldervaring beweert ik, dat waarnemers die een fototoestel onder handbereik hadden en plotseling iets zeer vreemds zagen, de eerste tiental seconden van hun waarneming daarvan geen foto maakten! Zelfs ken ik gevallen, waarbij ooggetuigen van een 'UFO' het achteraf zelfs verbijsterend vonden, dat ze niet op het idee waren gekomen daarvan een foto te maken! Duurt het fenomeen nog langer, dan slaagt men er meestal wel in de camera in te stellen, te richten en een foto te maken. Hierbij doet zich een tweetal merkwaardige fenomenen voor, die vaak ontsnappen aan de aandacht van UFO-'onderzoekers'.

- 1) Wanneer het object de berichte 10-seconden 'verrassingsdrempel' overschrijdt, beweegt het dermate langzaam, dat er gemakkelijk meer foto's van kunnen worden gemaakt. Meestal ontbreken deze - soms doordat het filmrolletje toevallig juist op was...
- 2) Wanneer zich in een omgeving werkelijk zeer vreemde objecten ophouden, die op grote hoogte aanwezig zijn, dan worden deze per definitie door tientallen anderen ook gezien en gemeld...

Het voorval op 23 september 1986 met de vuurbol, die over Brussel raasde, toont dit opnieuw zeer overtuigend aan. Soortgelijke voorval-
len herhalen zich voortdurend!

Noch het Saas-Fee voorval en het gebeuren te Eison voldoen aan deze pri-
maire 'vreedheids'-criteria!

Het zijn individuele meldingen, die kwa inhoudelijkheid ronduit vaag
zijn.

Maar gelukkig voor de kritische onderzoeker liggen er de foto's.
De foto's te Saas-Fee en Eison hebben gemeen, aldus de verslaglegging,
dat ze op hetzelfde tijdstip en in praktisch dezelfde streek tot stand
zijn gekomen. Dit is volkomen suggestief en onwaarschijnlijk.
Wat zijn de feiten:

De Saas-Fee foto kwam tot stand tijdens een wandeling in het 'Zwischber-
gental'. Saas-Fee is een klein plaatsje 32 km hemelsbreed ten noord-
oosten van Zermatt. Maar daarvan gescheiden door een van noord naar zuid
lopende bergketen, de Mischhabel. Het dal loopt van noord naar zuid en
wordt doorkruist door een riviertje, de Saas er Yisp. De waarneming met
foto vond plaats om 15 uur, aldus de verslagen. Dat is interessant, om-
dat aan de hand van schaduwen op objecten in de foto (b.v. wolken en
bomen) kan worden vastgesteld, of dit klopt! De zon stond op die dag
hoog aan de hemel in het ZZW. Het object in de Saas-Fee foto vloog van
west naar oost en later van oost naar west... Op de foto zijn wolken te
zien. Eén ervan is een fraaie cumulus met schaduwen. Deze geeft aan,
dat de zon van linksvoor komt en zelfs wat laag staat. Langs de linker-
kant van de foto zien we een bergmassief, dat in wolken gehuld gaat, die
op een relatief geringe afstand van de fotograaf hingen. Dit massief is
van de zon afgewend en donker. Ook de helling rechts is donker en
schijnt in de schaduw te liggen van het eerder genoemde massief.
De blikrichting op de foto is noordwestelijk, als de gegevens van de
waarnemers juist zijn. Het object kan niet van west naar oost zijn ge-
vlogen, omdat het dan uit het bergmassief moet zijn gekomen.
Het vloog hoogstens van NW naar ZO door het dal en dus bijna rechtover de
fotograaf (waar zijn de overige foto's ?).

Het object op de foto heeft dezelfde dichtheid als de dennebomen op de
voorground. Het bezit dezelfde zwarting. Echter toont de bovenzij een
merkwaardigheid: de schaduw staat schijnbaar de verkeerde kant uit.
Links is het object donkerder, dan rechts - zuid is donker en noord is
licht getint. De onderzijde van het fenomeen is tamelijk egaal van zwart-
ting. Oorzaak: reflectie van het omgevingslicht en het hemellicht op een
mat glanzend object. Links bevindt zich het donkere bergmassief, dat
spiegelt op het oppervlak. Het object was dus zeer dichtbij en relatief
klein.

Een computerscan van het object laat bovendien zien, dat het object geen
absoluut regelmatige vorm had. Links is een soort van knobbel of verdik-
king te zien, waardoor de rand niet echt ovaal of rond is.

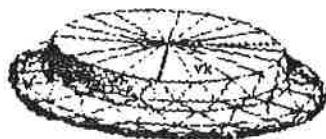
Saas Fee UFO foto 1975@

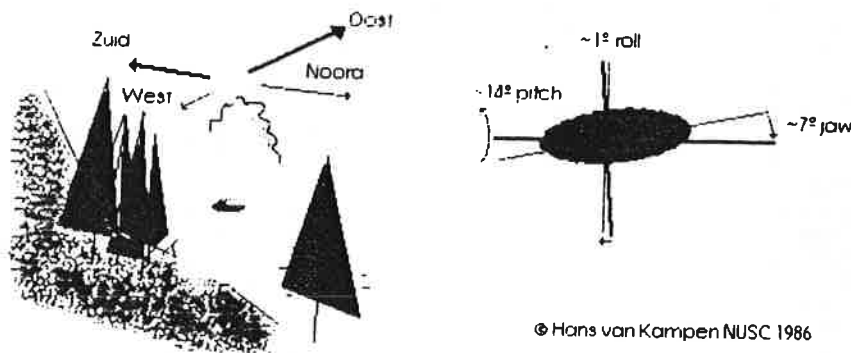
Scan van Saas-Fee 'UFO'
uit 'Uto's' /Broersma & de Snoo

Computerreconstructie
met translate van de vorm

Clean up en roteer x,y,z

© Hans van Kampen NUSC 1986

Er rijzen dus veel twijfels over de 'UFO' boven Saas-Fee. Twijfels die vragen oproepen. Vragen die door andere UFO-onderzoekers niet zijn gesteld en niet werden beantwoord.

Eison zoekt men tevergeefs in de atlassen. Volgens zeggen ligt het hemelsbreed (maar in werkelijkheid gescheiden door 3 bergketens tot 4000 meter) zo'n 36 km ten westen van Saas-Fee. Men moet het zoeken nabij Motät. Ook hier zijn van noord naar zuid lopende bergruggen. De blikrichting op de 'UFO'-foto is van zuid naar noord (Dit is fout. De waarnemingsrichting was bijna tegenovergesteld. Het object bevond zich in het ZZO. Men dient er rekening mee te houden dat Dhr. VAN KAMPEN bij het opstellen van deze kommentaar, het eigenlijke Eison-rapport nog niet toegestuurd had gekregen. - NvdR). De waarnemer werd zich de 'UFO' pas bewust nadat hij -als vogelfotograaf- jaren na het gebeuren het 'UFO-Fotoboek' had gezien en zijn dia's ging nakijken... Uit de zonnestand valt af te leiden, dat de bedoelde Eison-foto hoogstwaarschijnlijk niet 's middags maar 's morgens is gemaakt. Schaduwen op de huizen en schaduwen van bomen onthullen dit (In het licht van bovenstaande "Noot van de Redactie" moeten de argumenten die de auteur hier aanvoert als irrelevant worden beschouwd. Een afbeelding van de onderlinge posities tussen de waarnemers, het waargenomen en de zon is te vinden op blz. 23 van het Eison-rapport. - NvdR). Daarom is de zeer precieze lokatie van de waarnemers ten tijde van hun waarneming zo uitermate belangrijk! Het object op de foto heeft een grote zwarting en lijkt relatief dichtbij te zijn. Omdat mij geen goed materiaal ter beschikking staat is het maken van een computerscan onmogelijk.

Voor beide gevallen geldt, dat het individuele meldingen zijn, die niet bevestigd worden door andere mensen, die zich in grote getale in de omgeving ophielden. Beide plaatsen zijn vakantie-oorden.

De voorlopige konklusie over beide gevallen is vernietigend! Tenminste verschaffen beide meldingen onvoldoende gegevens voor verdere evaluatie. De gegevens zijn vaag en zelfs dubieus te noemen. Het blijft jammer, dat ernstige UFO-onderzoekers zich jaar in jaar uit bezig moeten houden met vakantiefoto's die bewogen objecten (vogels, verkeersborden) of omhoog gegooide dingen (wieldoppen, frisbees) vertonen... De bewijslast ligt overigens niet bij de onderzoeker, maar bij de ooggetuige die gedegen en betekenisvolle feiten moet aandragen voor de ondersteuning van zijn beweringen! Deze ontbreken in beide gevallen. Serieus UFO-onderzoek is meer dan het spel: 'raad waar die staat'.

Hans VAN KAMPEN

Duiven, 28 oktober 1986

NETHERLAND

(©1986 SVL/NUSC)

wapens, zouden de toestellen ook Stealth-apparatuur ingebouwd krijgen. De testvluchten met de nieuwe Stealth-ATB (eveneens onzichtbaar voor radar, maar niet te verwarren met de F-19 die in juli 1986 in Californië neerstortte) zijn gepland voor 1987. Figuur 2 toont ons hoe de nieuwe Northrop-creatie er vermoedelijk uit zal zien. Merk op dat de boemerang-vorm niet meer uitgesproken is. Hetzelfde geldt voor de Delta Wing Spanloader, een driehoekvormig vracht-vliegtuig dat de Lockheed-Georgia Company tegen 1995 in gebruik wil nemen (zie fig. 3)

Ook in Groot-Brittannië werd tegen het einde van de jaren 40 geëxperimenteerd met boemerangvormige vliegtuigen. Bekend is de Armstrong Whitworth Experimental Tail-less Monoplane (zie fig. 4). De eerste vlucht dateert van 13 november 1947. Er is geen enkele aanwijzing dat er ook na 1953 nog vluchten hebben plaatsgevonden. Ook dit vliegtuigproject is met een zweem van geheimzinnigheid omgeven.

In Duitsland tenslotte werd tijdens de Tweede Wereldoorlog geëxperimenteerd met kleine boemerangvormige vliegtuigen: de "vliegende vleugels van Horner". Wat er met de ontwerpen gebeurde is niet bekend.

Conclusie: Het "flying wing"-concept heeft de tijd doorstaan. De ontwikkelingen bij Northrop en Lockheed dienen nog nauwkeuriger achterhaald.

Vermeldenswaard bij dit overzicht zijn de ophefmakende waarnemingen die sinds 1983 in het oosten van de Verenigde Staten worden gerapporteerd. Vooral rond New York en Connecticut zouden honderden personen een "reus-achtig boemerangvormig tuig" hebben opgemerkt. Het onbekende voorwerp zou zich vooral bij duisternis manifesteren en is dan zichtbaar als een reeks heldere lichten.

Toch blijft het zeer de vraag of we een verband mogen trekken met geheime "flying wing" vluchten. Sommige onderzoekers hebben trouwens aangetoond dat een deel van de Amerikaanse getuigenissen betrekking hebben op nachtelijke vluchten van eenpersoonsvliegtuigjes die, in V-formatie opererend, de indruk wekken dat het om één grote boemerang gaat.

- * In dit overzicht werd geen melding gemaakt van delta- en boemerangvormige RPV's (Remotely Piloted Vehicles) en Ultralights. In de toekomst hopen wij een vollediger overzicht te publiceren.

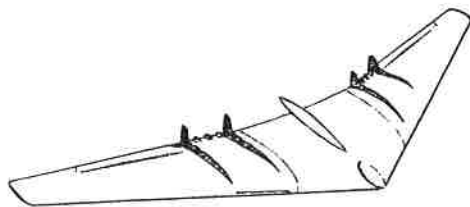

Fig. 1: Northrop YB-49

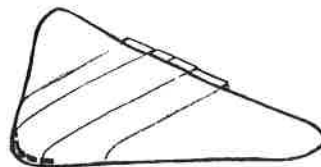

Fig. 2: Stealth ATB

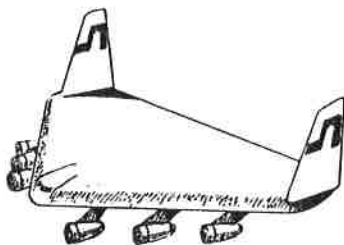

Fig. 3: Delta Wing Spanloader

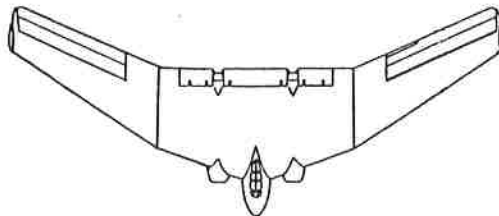

Fig. 4: A.W.52

Referenties

- (+) TAYLOR, Michael J.H.: Fantastic Flying Machines, uitgegeven bij Jane's, London-New York-Sidney, in 1981
- (+) International Combat Arms: Vol. 5, No. 1, p. 4 & 94 (January 1987)
- (+) VER ELST, André: Oorlog in de lucht en in de ruimte, uitgegeven bij De Goudvink, Schelle, in 1967
- (+) Flying Saucer Review: Vol. 31, No. 3 (March 1986), p. 12-13
Vol. 31, No. 4 (May 1986), p. 20-22
Vol. 32, No. 1 (January 1987), p. 27-28

RECENTE MELDINGEN

Met de "recente meldingen" worden bedoeld: de Belgische en Nederlandse UFO/IFC-waarnemingen die dateren van maximum 6 maanden voor de uitgiftedatum van het SVL Tijdschrift waarin ze gepubliceerd staan.

Achter elke samenvatting geeft de SVL haar persoonlijke beoordeling van de gerapporteerde fenomenen. Deze evaluaties zijn gebaseerd op de dokumenten en gegevens die over de waarneming werden verzameld. Worden zij voorafgegaan door het symbool "-", dan worden zij door de studiegroep als definitief beschouwd. Zijn de schattingen onzeker, dan worden zij aangeduid met het symbool "-". Alle evaluaties zijn evenwel voor verandering vatbaar.

Lezers, lezeressen of medewerkers die een recente melding ter plaatse willen nachecken, kunnen meer gegevens (zoals namen en adressen van de getuigen, kopieën of afschriften van de originele dokumenten, enz...) bekomen door te schrijven naar het SVL-adres (Oever 28, B-2000 ANTWERPEN).

OPMERKING: Vanwege de onregelmatigheid waarmee deze rubriek het afgelopen jaar verscheen, werd besloten om in deze aflevering ook meldingen op te nemen die teruggaan tot oktober 1986.

HEILIGERLEE (Groningen) - 22/10/1986 (omstreeks 19u15)

"Op woensdag 22 oktober 1986 omstreeks 19.15 uur namen 5 ooggetuigen in de Singellaan te Heiligerlee (NW van Winschoten), kijkend in de richting van een aldaar ten oosten van die straat gelegen sportveld, een omvangrijk luchtvaartuig waar. Dit voerde naar hun zeggen 4 helder rode, stationaire lichten en op één van de hoeken een helder wit licht. Dit witte licht leek toe te behoren aan een schijnwerper, die heen en weer bewoog.

Het object hing ten opzichte van de waarnemers op "boomtop"hoogte (ca 5° elevatie met sextant nagemeten) en bewoog zich merkwaardig genoeg geruisloos in hun richting. De beweging was uiterst langzaam. De kompascoers, waarin men het fenomeen zag, was 60° (richting Beerta). Na enkele minuten, aldus de ooggetuigen, bewoog het ding naar een positie die zichtbaar was tussen 2 lage huizen op een hoek van de Singellaan - positie komt overeen met 0° op het kompas. Daar bleef het wederom geruime tijd zweven, terwijl het zoeklicht de grond afzocht.

Twee jongeren die bij de groep behoorden, zijn te voet achter het ding aan gegaan, toen het vanuit het noorden komend in westelijke richting over Heiligerlee bewoog. Eén van hen beweert, dat het voertuig bijna recht over hem heen is gevlogen en dat hij daarbij geen enkel geluid heeft gehoord. Het verbazingwekkende was: de stationaire rode lichtenconfiguratie, het zoeklicht en de absentie van geluiden."

(Mededeling van Hans VAN KAMPEN op datum van 7 november 1986)

SVL EVALUATIE: - HELIKOPTER

Het lokale blad Winschoter Courant besteedde een kort artikel aan het geval. In het populaire radio-programma "Het zwarte gat" van 17 november 1986 werd eveneens uitgeweid over het incident.

In een brief van 20 november 1986 bericht Hans VAN KAMPEN ons dat het hier zo goed als zeker om een politiehelikopter gaat. Hij schrijft: "De afstand is onderschat en de hoogte is onderschat. De betreffende helikopter is in rechtlijnige beweging op de waarnemers afgevlagen en heeft enkele vuilstortplaatsen geïnspecteerd op illegale stortingen. Men maakte daarbij gebruik van een schijnwerper."

De helikopter-uitleg wordt ook door de Nederlandse Dienst Luchtvaart Onderzoeken onderschreven.

WEDDE (Groningen) - 24/10/1986 (tussen 23 en 23u30)

"Op 24 oktober 1986 nam de jonge boer, H.G. uit Wedde, vanuit zijn zolderkamer in de boerderij, waar hij met de ouders en een broer woont, een omvangrijke rode vuurbol waar. Hij nam in feite 3 heldere bollen waar, doch er kon worden vastgesteld, dat 2 van deze 3 bollen veroorzaakt moeten zijn door reflecties in Thermopane glas in het venster. Het object was evengroot als twee vingernagels op armlengte afstand. Het bewoog horizontaal op minder dan 10° hoogte en ging in noordoostelijke richting. De beweging was relatief langzaam. Moeder G. herinnerde zich hoe H. gillend naar beneden kwam en riep dat hij 'een UFO' zag. Toen men door het keukenraam keek, was het verschijnsel uit het gezicht verdwenen (waarschijnlijk achter een overliggend schuurtje). Het tijdstip was tussen 23 en 23.30 uur MET."

(Mededeling van Hans VAN KAMPEN op datum van 7 november 1986)

SVL EVALUATIE: ONVOLDOENDE

Het lijkt er op dat hetzelfde vuurrode verschijnsel ook door andere personen werd waargenomen. Op zichzelf beschouwd, doet de beschrijving denken aan een heldere meteor. De andere getuigen vermelden echter enkele merkwaardige details:

BLIJHAM, BELLINGWOLDE (Groningen) - 24/10/1986 (tussen 23u15 en 23u45)

"Terzeldertijd (!) was de familie B. uit Bellingwolde in de auto op weg van Veendam naar huis. Onder Blijham, vlak voordat zij een rechter bocht zouden maken naar Bellingwolde, en juist op het moment dat zij een 'sex-boerderij' passeerden, zagen zij komend uit het westen een grote, enigszins elliptische oranje-rode schijf boven het landschap verschijnen. 'Daar heb je onze UFO weer', riepen zij uit. De heer B. die achter het stuur zat, reed onverstoort verder. Het object leek optisch op een gegeven moment boven de 'sex-boerderij' te staan, waarop mevrouw B. lakoniek opmerkte, dat men nu wel een zeer toepasselijke lichtreklame had aangelegd! Het object verdween in een schuin naar beneden lopende oostelijke baan boven het landschap."

(Mededeling van Hans VAN KAMPEN op datum van 7 november 1986)

SVL EVALUATIE: ONVOLDOENDE

Deze aanvullende getuigenis bij het verhaal van H.G. uit Wedde, vermeldt reeds enkele eigenaardigheden. Het verschijnsel was ellipsvormig en zou enige tijd stilgestaan hebben. Toch blijft de meteorhypothese nog houdbaar. Of het object werkelijk stilstand valt uit de tekst niet op te maken. Noodzakelijk is een kaart van de omgeving, met aanduiding van de weg die de getuigen aflegden en het traject dat het verschijnsel volgde. Een derde groep getuigen maakt het voorval nog raadselachtiger:

OUDE PEKELA (Groningen) - 24/10/1986 (circa 23u50)

Een ouder echtpaar zou de rode vuurbol omstreeks 23u50 hebben zien opstijgen nabij Oude Pekela.

(Brief van Hans VAN KAMPEN aan Wim VAN UTRECHT op 20 november 1986)

SVL EVALUATIE: ONVOLDOENDE

Hans VAN KAMPEN vraagt zich af wat dit verschijnsel kan geweest zijn. Met de korte samenvattingen die wij over deze incidenten bezitten, is het moeilijk om zinvolle commentaar te leveren. Van belang is de mogelijkheid dat hetzelfde verschijnsel door drie groepen getuigen, en vanuit verschillende hoeken werd waargenomen. Toch blijft het onbewezen dat de waarnemingen uit Wedde, Blijham en Oude Pekela betrekking hebben op hetzelfde fenomeen. Een alternatief is dat de waarnemingen uit Wedde en Blijham veroorzaakt werden door een heldere meteor en dat het echtpaar uit Oude Pekela het afschieten van een lichtkogel gadesloeg

UDENAARDE (Oost-Vlaanderen) - midden/11/1986 (tijdstip onbekend)

Het Gentse dagblad Het Volk meldt in haar uitgave van 25 november 1986, dat er "een week geleden" een raketachtig voorwerp boven Oudenaarde werd gesignaleerd.

(Het Volk: 25 november 1986)

SVL EVALUATIE: ONVOLDOENDE (-experimentele raket, - meteor)

Deze waarneming, waarvan geen enkel ander detail bekend is, werd door Het Volk in verband gebracht met een gebeurtenis die zich rond 21 november afspeelde en dewelke we hieronder toelichten.

UDENAARDE (Oost-Vlaanderen) - rond 21/11/1986 (omstreeks 18u30)

Vliegend tuig boven Oudenaarde

Het Volk: 25/11/1986

Ik heb een raket gezien

UDENAARDE — Het was zeker geen UFO, geen stuk spuin van een kunstmaan, geen vallende ster, maar een directeur van een vleeshedrijf houdt stellig vol: „Ik heb een raket gezien, twintig meter boven de grond, omsluid door vuurrode vlammen." En hij noemt een personeelslid tot getuige. En de eerste verdachte

lijkt: „Het kwam uit de richting van Oudenaarde-Station en suiste naar het industrieterrein toe. Het „ding" verplaatste zich horizontaal en hield goed zijn baan." Terloops: dergelijk verschijnsel werd verleden week ook al gezien. De politie, die geneigd is deze verschijnselen te wijten aan

een op hol geslagen fantasie, was gisterenavond nog steeds op zoek naar het tuig of naar een verklaring voor het fenomeen. Het was ook geen lawaaiige Alfa-Jet van de luchtmacht, zegde men later op de dag in de controlebunker van Gavere. Radarschermen liegen niet. „Mijn ogen ook niet", moet

de vleeshedrijfman uit de Gentstraat denken. En met hem nog anderen, want op het ogenblik van de verschijning stak een heel lichte paniek de kop op. Of is in Oudenaarde een nog onbekende hobbyclub van rakettenbouwers gevestigd?

Pagina 8

Een „raket” boven Oudenaarde

Joë Mestdach

OUDENAARDE — In het verleden werden mensen soms opgeschrikt door vermeende UFO's, vallende sterren, brokstukken van kometen die op de aarde afkwamen en andere „natuurverschijnselen”. In Oudenaarde zagen enkele mensen tijdens het weekend een voorwerp boven de huizen vliegen dat in geen enkele van aangehaalde categorieën zou thuis horen. Een directeur van een vleesbedrijf uit Oudenaarde, die het voorwerp goed kon waarnemen, spreekt van een „raket omhuld door vuurrode vlammen”. Vorige week werd een gelijkaardig voorwerp opgemerkt.

Politie en BOB stelden een onderzoek in. Bij de politie werd het voorval weggeglazen als zijnde laatste van enkele Oudenaardisten. De mensen die het gezien hebben zijn echter niet van hun stuk te krijgen en zeggen dat speurders op zoek gingen naar restanten van het projectiel.

De directeur van een vleesbedrijf, is er van overtuigd dat het drijf in de Gentstraat in Oudenaarde die om zijn verhaal geeft. „Ik kwam 's avonds om-

streeks 18u30 met een personeelslid naar buiten. Plots hoorden we een angstaanjagend hoog fluitend geluid. Een fractie van een seconde later vloog de „raket” twintig meter boven de huizen. De snelheid waarmee het tuig zich verplaatste boezemde angst in. Het voorwerp, een tachtig centimeters lang, brandde. Het vuur had de kleur van pas aangestoken lichten langs de autowegen.

Toen we het tuig zagen, gingen we door onze knieën. Het was alsof een bom op ons kwam afgevlagen...”

Volgens de directeur kwam het tuig uit de richting van het station van Oudenaarde en vloog het richting Mietec, het chipsbedrijf op het industrieterrein de

Bruggen. Het voorwerp verplaatste zich horizontaal en hield stevig zijn baan.

Enkel opmerken dat de omgeving zou gelokaliseerd zijn waar kort vóór de verschijning van het projectiel een knal zou gehoord zijn. Mogelijk is dit de plaats waar „de raket” werd afgeschoten. Deze geruchten kregen gisteren geen vaste voet.

Het leger

Ook werd vernomen dat contact werd genomen met het leger. Sommige speurders denken dat een laag vliegend militair toestel (Alfa Jet) voor paniek had gezorgd. De Luchtmacht heeft geantwoord dat er op dat ogenblik zeker geen legervliegtuig boven

Oudenaarde is geweest. In de controlebunker van de luchtmachtbasis van Semmerzake (Gavere) werden vrijdagavond geen verdachte voorwerpen op de radar gezien.

Ook in en rond het bedrijf Mietec heeft niemand iets waargenomen. Vanwege het bedrijf zei men dat de veiligheidsdiensten die permanent Mietec bewaken, geen verdachte voorwerpen gezien hebben. Een van de bewakers heeft vrijdagavond wel gemerkt dat de maan nogal oranje gekleurd was. De mensen die de „raket” hebben gezien antwoorden dan dat ze wel het verschil kennen tussen een vliegtuig en of een oranje maan en een vuurrood brandend voorwerp.

(Het Volk: 25 november 1986)

SVL EVALUATIE: — EXPERIMENTELE RAKET

Ook Gazet van Antwerpen besteedde aandacht aan dit incident, maar het was tenslotte toch de Gentse krant die de oplossing bracht. Op 27 november 1986 publiceerde Het Volk onderstaand artikel:

Raket gevonden

OUDENAARDE — Stads-
werkmans Iron De Groote uit
Oudenaarde vond gisteravond
achter een loods van openbare
werken in de Paalstraat een kleine raket.

Volgens de politie gaat het hier vermoedelijk om het tuig dat tijdens het weekend werd opgemerkt.

De raket is een halve meter lang. Op het uiteinde van het tuig was een kleine bus bevestigd waarin zich de brandstof bevond. Op de raket staat „Flying arrow rocket” gedrukt, wat

zoveel wil zeggen als vliegende pijl-raket. De politie is nu nog intenser gaan zoeken naar de plaats van waaruit het tuig werd afgeschoten. Men wil aan deze experimenten paal en perk stellen omdat zo'n raketten wel eens voor ongevallen en branden kunnen zorgen. J.M.

Dat de waarneming van midden november op dezelfde manier verklaart kan worden ligt voor de hand. Toch is voorzichtigheid geboden omdat ook meteorieten geregeld als „raketachtige voorwerpen” worden afgeschilderd.

ALMERE (Gelderland) - 10/12/1986 (om 02u25)

„Op 10 december zag mevrouw Gr. uit Almere een oranje verlicht voorwerp, dat stil aan de hemel hing. Het was op dat moment 02.25 uur. Het object scheen rook en stoom achter te laten.”

(Mededeling Hans VAN KAMPEN dd. 8 januari 1987)

SVL EVALUATIE: ONVOLDOENDE (-astronomisch)

Er zijn te weinig details bekend. Hans VAN KAMPEN denkt aan een astronomisch verschijnsel. Bevestiging d.m.v. een computer-sterrenkaart is echter onmogelijk omdat elevatie en azimuth ontbreken.

ALMERE (Gelderland) - 14/12/1986 (om 22u40)

„Op 14 december zag een nachtpatrouille van de gemeentepolitie Almere om 22.40 uur een heldere oranje lichtbol uit de hemel komen en... neerstorten op het IJsselmeer...”

(Mededeling Hans VAN KAMPEN dd. 8 januari 1987)

SVL EVALUATIE: ONVOLDOENDE (- meteorinslag)

DOESBURG (Gelderland) - 16/12/1986 (tussen 20 en 21u30)

„Op 16 december zag politiemans L. uit Doesburg een reeks lichte 'puntjes' van oost naar west langs de hemel bewegen. De verschijnselen traden op tussen 20 en 21.30 uur.”

(Mededeling Hans VAN KAMPEN dd. 8 januari 1987)

SVL EVALUATIE: ONVOLDOENDE (- vogels)

Er zijn te weinig details bekend. Hans VAN KAMPEN vermoedt dat L. een formatie vogels waarnam.

■ BUSSUM (Noord-Holland) - 17/12/1986 (omstreeks 03u)

"Vanuit haar ziekbed in het Mariellaziekenhuis te Bussum zag mevrouw D. van H. op 17 december 1986 omstreeks 03.00 uur een vreemd lichtverschijnsel buiten voorbijzweven. Ze werd gewekt door een 'geweldig licht', dat statig langs de hemel voorbij trok. Het bewoog in noordelijke richting. De kamer, waarin zij lag, heeft uitzicht op de westelijke hemel. Het object was bolvormig, en voerde bovendien flitsende lichten. Haar kamer werd erdoor verlicht. Het object vloog voorbij, draaide echter binnen het gezichtsveld van mevrouw om en keerde terug, waarna het uit het zicht verdween. Er werden geen geluiden gehoord."

(Mededeling Hans VAN KAMPEN dd. 8 januari 1987)

SVL EVALUATIE: ONVOLDOENDE (- interessant)

Een onderzoek lijkt de moeite waard. De beschreven vorm en vliegbeweging laten geen onmiddellijke verklaring toe.

■ OMMEN (Overijssel) - 22/12/1986 (om 20u10)

"Op 22 december 1986 zag een waarnemer in Ommen om 20.10 uur een V-vormig object, dat 'rond een school cirkelde'. Hoewel het object onverlicht was, meende de waarnemer, de heer W.J. K., dat het wit was. Het had een relatief hoge snelheid en vloog geluidloos rond. Diezelfde avond zag een andere waarnemer ter plaatse hoe de heldere planeet Jupiter telkens in en uit langsdrijvende wolken tevoorschijn kwam. Hij meende, dat dit de UFO was, die werd gemeld."

(Mededeling Hans VAN KAMPEN dd. 8 januari 1987)

SVL EVALUATIE: ONVOLDOENDE (- vogels)

Hans VAN KAMPEN vraagt zich af of een rondfladderende vleermuis deze waarneming kan verklaren. De studiegroep denkt eerder aan een, in hechte formatie vliegende, groep vogels. Om een beter idee te krijgen van het waargenomen is een schets nodig met aanduiding van het traject én de grootte van het "voorwerp", t.o.v. het schoolgebouw.

■ HARDERWIJK (Gelderland) - 24/12/1986 (om 22u29)

"Om 22.29 uur op 24 december 1986 nam de heer H., ondernemer te Almere, boven Harderwijk een groot ruitvormig object waar, dat 'als een ondergaande zon boven de westelijke horizon zichtbaar was geworden. Het vloog langzaam in noordoostelijke richting voorbij. Het maakte geen geluid. Het object voerde ongeveer 40 rood-oranje lichten en daartussen was een nevelig licht, rood, te zien.' Het fenomeen werd ook waargenomen door een vrouw, die op de bus stond te wachten."

(Mededeling Hans VAN KAMPEN dd. 8 januari 1987)

SVL EVALUATIE: ONVOLDOENDE (- interessant)

VAN KAMPEN wijst er op dat er om 22u25, vanaf Schiphol, een lijnvliegtuig richting Duitsland vertrok. Een onderzoek is wenselijk.

■ ANTWERPEN, SCHOTEN (Antwerpen) - 11/01/1987 (rond 19u)

Waar brandt het ?

Gisteravond werden heel wat mensen opgeschrikt door een grillige oranje-rode gloed boven het havengebied. Het regende telefoontjes, zowel bij de brandweer als bij de havenpolitie en op onze redactie : allemaal mensen die wilden weten wat er aan de hand was. De gloed, die tot in Schoten en verder te zien was, werd veroorzaakt door

een hoog-oplaaiende vonkvlam in een hoge schouw van een petrochemisch bedrijf in het havengebied op de rechteroever. Door de vrieskou was de lucht evenwel erg helder en had het vuur vrij spel om grillige vormen te tekenen op voorbijdrijvende wolken en uitwasemingen van andere havenbedrijven.

(Gazet van Antwerpen: 12 januari 1987)

SVL EVALUATIE: - VONKVLAM PETROCHEMISCH BEDRIJF

Het artikel in Gazet van Antwerpen geeft meteen de juiste verklaring voor dit geval. De uitgever van SVLT was zelf getuige van het verschijnsel en bevestigt de bijzondere helderheid van de vlammen.

Sky Map manual

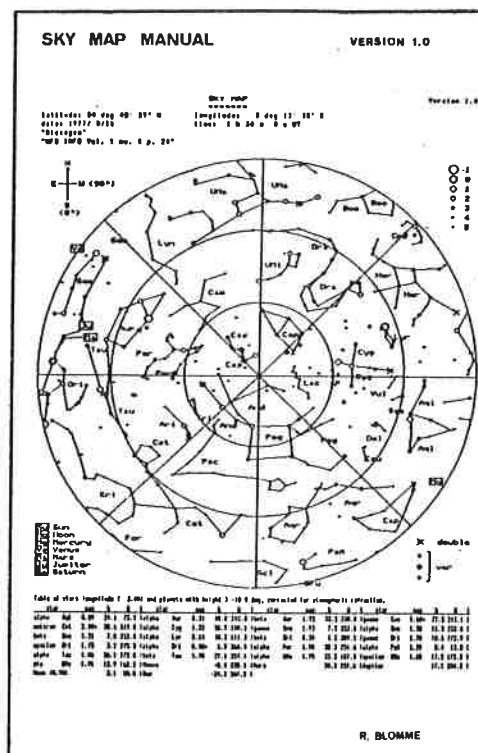
Sterrenkaarten zoals afgedrukt op de voorpagina van SVLT 4/16, zijn nu beschikbaar voor serieuze UFO-onderzoekers. Aan de hand daarvan kan de onderzoeker bepalen of de getuige een astronomisch verschijnsel heeft waargenomen.

De kaarten worden gemaakt met behulp van een Apple II micro-computer met 64k, 2 disk-drives, Z80 kaart, 80 kolomskaart en een Epson RX80 printer. Wie geen dergelijke computer-configuratie heeft, kan de coördinaten en het tijdstip van de waarneming opsturen naar Ronny BLOMME. Via Dhr. BLOMME ontvangt u dan de sterrenkaart.

Er is ook een Engelstalige handleiding beschikbaar die alle details geeft over de gegevens op de kaart en de manier hoe men sterrenkaarten kan aanvragen.

Deze handleiding is gratis, werd in eenvoudige bewoordingen opgesteld, en kan bekomen worden door te schrijven naar:

Ronny BLOMME
Pierre Curielaan 31 bus 2
1050 BRUSSEL

Congress '87

Van 10 t/m 12 juli 1987 gaat in Londen het 4de Internationale UFO Congres door. Volgende sprekers zijn al bekend:

Walt ANDRUS (Verenigde Staten), Prof. Allen TOUGH (Canada)
Dr. Alexander KEUL (Oostenrijk), Odd-Gunnar ROED (Noorwegen)
Jenny RANGLES (Groot-Brittannië)

Naast de voordrachten zullen ook seminaries plaatsvinden. Voor vrijdagavond is er een diner gepland, en voor zaterdagavond staat er een film op het programma.

Voor inschrijvingen en informatie schrijft u naar:

The CONGRESS '87 Secretary
16 Southway,
Burgess Hill
Sussex, RH15 9ST
United Kingdom

Houd er rekening mee dat u op voorhand dient te reserveren!

SUMMARY OF THE SVL JOURNAL No.6/19

SVL

The "Studiegroep voor Vreemde Luchtverschijnselen - SVL", translated in English as "Group for Study of Strange Aerial Phenomena", was founded in 1979.

Its main purpose is to investigate reports of unusual phenomena that are said to have appeared in the sky or on the ground.

The final goal of our investigative group is to establish a scientifically more acceptable level of research, worthy of the name "ufology".

All correspondence should be mailed to:

S.V.L.
Kronenburgstraat 110
B-2000 ANTWERPEN
Belgium

THE FIREBALL OF SEPTEMBER 23

FACTS AND OPINIONS

Tuesday, September 23, 1986, 5h30 UT.

The sun was already in the sky, when a huge ball of fire was seen crossing the skies of Western Europe and breaking into pieces above central Belgium. Thousands of people from the Benelux, France and West-Germany witnessed the aerial display. It was said that the object had altered its course above Brussels.

Around noon, the first explanations were put forward.

The Belgian Royal Meteorological Institute (KMI) believed the phenomenon to be caused by the after-burn of an F-16 fighter, an explanation suggested to them by the Technical Air Force School in Safranberg. Other KMI scientists considered the possibility of a plasma-like phenomenon.

A spokesman of the meteorological branch of the Air Force base in Eindhoven (Holland) believed it to be a fata morgana, a mirage caused by sunlight reflecting on the fuselage of an airplane and projecting itself on hazy layers of air.

In police- and Air Force circles in Luxembourg, it was believed that the object was a stray rocket, launched during a NATO exercise in West-Germany.

For certain Belgian "experts", the fact that the object was not tracked by radar, indicated that it could have been an experimental American device equipped with Stealth technology.

The Belgian radio announced that "some sort of UFO" had crossed our skies.

It was Armand PIEN, Belgian's foremost weather-man, who stated publically that the phenomenon was undoubtedly caused by the re-entry of a Russian rocket-stage, burning up in the earth's atmos-

phere. It was argued that the reported colours indicated the burning of metal plates.

The following day, September 24, almost all Belgian newspapers printed this explanation on their frontpage. It appeared that the mystery was solved... had it not been for the fact that astronomers soon discovered that no re-entry was expected for September 23, 1986.

THE PHENOMENON

Above West-Germany the phenomenon was observed as a ball of fire with two long fire tails (an indication that the object was about to break in two?). A touringcar-driver, who found himself just north of Neurenberg, reported a trail of light in northern direction.

Observers from Holland spoke of "a fiery rocket" or "a great ball of fire". A witness from Friesland (northern Holland) described "a trail of light". The reported colours were: green, greenish-blue and violet.

In France thousands of Parisians saw a formation of circa 10 points of light, of green and turquoise colour. A pilot who was flying over the Seine, compared their speed with that of an aircraft.

According to police-officers from the grand duchy of Luxembourg, there were 5 to 6 bright green lights.

One source mentions the sighting of two English fishermen who described six objects, flying in formation, behind one bigger object. This sighting is said to have occurred in the vicinity of a lake in "Daventry", England.

The Belgian witnesses reported a series of bright lights, all of them with a short tail, forming one fiery trail in the sky. The number of objects reported varied from 2 to 15. Most of the observers described a larger object on top. The reported colours were: blue, green, yellow and red.

An inhabitant of Hamme-Mille, a small town east of Brussels, saw the fireball break in two.

According to the media, the object had a curved trajectory when it passed over Brussels.

On page 8, we print three sketches made by witnesses who observed the phenomenon from the province of Antwerp.

INVISIBLE FOR RADAR ?

Most newspapers reported that the phenomenon had not appeared on radar. This added to the mystery.

Yet, the French Centre National d'Etudes Spatiales had announced that radar installations of the American Space Defence System (NORAD) did register the fireball.

A journalist from the Flemish weekly Panorama found out that the object had been tracked by NADGE, the NATO radar and defence systems who, from the polar region, have their antennae pointed at higher altitudes.

THE FLIGHT PATH

It was Bertus KROON, satellite expert from the Kootwijk Observatory in Holland who, using a computer, succeeded in making an acceptable reconstruction of the flight path of the object.

In co-operation with the Meteor Section of the Observatory at Hooft (Holland), KROON gathered 35 sighting reports which contained sufficient data for computer processing. By optimizing the introduced co-ordinates, a narrow funnel was determined, indicating the most likely trajectory of the phenomenon.

The results suggested that on September 23, 1986, at 05h31m01s UT, the object touched the atmosphere at latitude 50.23° and longitude -348.62° (Right Ascension: 11h09m, Declination: -6.2°), at a height of circa 70 km and an angle of 6° . The fireball would have been visible for about 60 seconds.

Finally, at 05h32m08s UT, it reached a position at latitude 50.83° and longitude 0.74° (Right Ascension: 00h25m, Declination: -5°), which is west of Brussels.

The odd thing is that, on the basis of the series of sightings, one may assume that the object first descended, but then, under influence of the atmospheric resistance, bounced off a little before resuming its fall towards Earth with a speed of about 8,5 km/sec.

The drawing on the front page of this issue gives an impression of the situation. The black spots indicate the locations from where the phenomenon was sighted.

The arrow represents the presumable flight path.

Only the sighting locations known to SVL have been marked

THE RIGHT SOLUTION

A phenomenon that fits all the reported descriptions, can only be interpreted in two ways: the desintegration of a meteorite or rocket-stage. In this case the "satellite hypothesis" appeared improbable. On one hand because no re-entry was expected for the day in question, on the other hand because the phenomenon moved from east to west, whereas satellites are usually launched in the direction of earth's rotation.

If we accept that the fireball was a bright meteor, what to make then of the change of direction reported by witnesses from Brussels ?

One possibility is that it resulted from judgement errors spread by observers and journalists. The Belgian television for example, showed a map of Europe, depicting the highest concentrations of observers. These areas were connected with a line in order to visualize the zig-zag flight of the fireball. The error is evident: no account was taken of population density, local weather conditions and the direction in which every observer was looking.

A second possibility is that the meteorite did follow a slightly curved path. Such behaviour has been reported on earlier occasions. Imagine a relatively small body (meteorite) entering layers of air with different temperatures (the Earth's atmosphere). In it it encounters cloudmasses of various densities and air-currents of varying speeds. Under influence of these factors a meteorite can change its direction. When the angle of incidence is small enough, it may even glance off on the atmosphere, like a stone skipping on a water surface. If the nucleus consists of a non-uniform and heterogeneous structure, there is more chance that it will deviate from its rectilinear course. The probability even gets larger when the meteorite is rotating. In that case the Magnus-effect comes into play (also employed by tennis- and table-tennis players to surprise their opponents). Changes in direction may also be caused by small explosions in the nucleus.

A third possibility we have to take into account is that the meteor broke in two and that each part followed its own course. As we stated above, at least one observer, located just east of Brussels, saw the fireball break in two.

CONCLUSION

The manner in which the media covered these sightings has disappointed us a lot. Apparently, the "scientific spokesmen" quoted in the press, were not familiar with the documentation, existing about this type of spectacular fireball-occurrences.

Although we succeeded fairly well in determining its flight path, it remains unclear where the meteor was spotted for the last time. The only report from England, is said to originate from "Daventry", a location that is not mentioned on our map of Britain. Can any of our British readers enlighten us about this matter ?

Wim VAN UTRECHT

(References on page 12)

PROFILE BELGIUM 1980-1985

CORRECTIONS AND ADDITIONS

The list of 179 Belgian UFO reports, published in SVLT 5/17, has been subjected to closer examination.

The cases containing errors are reprinted on pages 4 and 5 of the present issue. The corrections are marked with a dotted line.

New cases that came to our attention after the publication of the list in SVLT 5/17 are also included. They are preceded by a (+).

The total number of Belgian reports for the period 1980-1985, now amounts to 190. Only 8 cases remained truly problematical after on-site investigation. They were classified as "INTERESTING".

A statistical analysis is under preparation.

WVT.

Case #17 Revised: What did Kenneth Arnold really see?

by Hans van Kampen ©1987

The 24th June 1947 is well known to almost any UFO enthusiast. It was the date that American businessman Kenneth Arnold, who died a few years ago, saw his famous nine "flying saucers" over the Rainier Mountain range near Seattle. In my recent book "40 Jaar UFO's" ('40 Years UFO's' - published spring 1987 by 'De Kern', Baarn, Holland) I came to the rather sad conclusion that Mr. Arnold became world-famous with an amazing case that never seemed to have been investigated thoroughly! Nevertheless almost every book on UFO's refers to his case, that apparently is filed in the former USAF 'BlueBook' archives as "Case #17".

What is true about this uninvestigated UFO sighting that caused the post-worldwar UFO-flurry and established the historical words: 'Flying Saucers'?

While attending the SCICOP annual meeting in Washington, DC, in 1978 I had the opportunity to search files at the 'Modern Military Branch' of the US National Archives. There I found with fairly great difficulty material relating to this famous case.

The Arnold Myth

Mr. Arnold took off on June 24 from Chehalis airport at approx. 14:00 hours for a trip to Yakima. The trip was delayed for an hour to search for a marine airplane that went down near the westside of the 14.000 feet high Mount Rainier. As the finder of the crashed airplane could get \$5000 Mr. Arnold decided to give it a try and diverted his journey to the Rainier mountain range. There was snow on the mountain, but the weather was bright with a clear sky. On a second pass toward the mountain coming from the small town Mineral he climbed to approx. 9200 feet, heading for Yakima. He discovered a DC-4 plane about 15 miles left of him at 14.000 feet flying to the northwest. While trimming his small Callair businessplane bright flashes of light drew his attention. At first Mr. Arnold thought that another airplane had come in the vicinity and this startled him. But soon he found that the streaks of light came from a formation of nine objects left of Mount Rainier. They looked like 'a formation of geese': a rather diagonal chain-like formation. They seemed to hold a definite direction of 170 degrees and apparently flew at an altitude of 9500 feet. These objects were quite far away. So Mr. Arnold was unable to make out their shape. They moved so rapidly that he thought it could be jet aircraft. "I thought it was very peculiar that I couldn't find their tails," he later wrote¹, "but I assumed they were some type of jet airplanes." As the objects passed the mountain he clearly saw the outline against the snow. They came close to the mountain tops and seemed to flip and flash in the sun. The objects were pretty much on the horizon seen from Mr. Arnold's perspective and had a fairly bumpy ride. Their elevation seem to vary for some reason 1000 feet with respect to each other. They looked like skipping saucers, bouncing over water. A journalist from UP, Bill Bequette, translated this in the now well established words: *flying saucers*.

¹ Original Bluebook report; also: Project Bluebook, Steiger, Ballantine Books, 1976, pp. 28-29

Flying Saucers...

Mr. Arnold made some estimates as to the visibility, which he thought was 50 miles or more, and the size of the fairly distant objects: 2/3 of a DC-4. He also produced some sketches of the objects. He also estimated the distance of the objects to his position: 20 miles or more. As a matter of fact these estimates were rough and added grossly to the myth about the 'first real flying saucers ever': those of Kenneth Arnold...

First serious attempt

On May 29, 1956 prof. J. Allen Hynek reviewed the case for 'Project Bluebook' and came to the conclusion that Arnold overestimated many values. For some reason Arnold thought that the objects moved with supersonic speeds. But Hynek made easy calculations that proved Arnold to have been wrong! Size and distance of the objects were very different from what Arnold had claimed. If these small objects were 20-25 miles away from him, he would not have been able to see them because of the limiting resolution of the human eye. Thus the objects were much closer and as a consequence flew slower than the indicated speed of some 1300 miles per hour, which Arnold had clocked while the objects passed some ridges. These calculations from Hynek were the first serious attempts to clear the Arnold myth.

More doubts

However there are several interesting points in the report of Mr. Arnold². The objects were 'crescent shaped' and not circular. Besides, at some point he could see the rear of one of the objects. "They had a little sort of peak at the center of their rear-trailing edges. But I couldn't be positive they were all of the same design as the one that I particularly noticed, or whether that one was a little bit larger.³ It seemed darker in color than the other and its wingspan seemed a little bit wider." Did it really come so close...?

Unknown aircraft

It is obvious that Mr. Arnold didn't invent the phrase 'flying saucers' for his sighting! What he tried to describe were -in his eyes- unknown aircraft, at a distance 'crescent shaped', flashing in the sun and with 'a sort of peak' at their tail. But he was at no time able to fully make out their shape, as he claimed to have had difficulties to see their rear-sections... The strangeness-factor of his report involved the high speed of the objects, the inability to see the tails and the unstable way of flying at high speed along mountain ridges.

My research

Pursuing the idea that Mr. Arnold actually saw 'unknown aircraft' I read a lot about 'secret airplanes' in the period 1945-1948. It turned out to be quite productive! To my opinion Mr. Arnold saw for some unknown reason the first Republic F-84 Thunderjets in action. These jetfighters came in production after a testflight on February 28, 1946. The first series had straight wings (and not slanted) and were unstable at high speeds. They had a bottle-like fuselage with a very small tail. And... they were a military secret!

Postulating the theory that F-84 jets caused the "Kenneth Arnold Myth" I fed the dimensions

² See also: Proceedings First Intern. UFO Congress, Fuller, Warner, 1980, pp. 20-25

³ Proceedings First Intern. UFO Congress, Fuller, Warner, 1980, pp. 22 top

of this jet , as well as the high daylight and snow reflectivity in the Pro-3D programme on my Macintosh Plus computer.

Now let us see whether we can find some clues as to the 'first ever UFO-sighting':

©H. van Kampen 1987

The leftmost drawing is from Mr. Arnold "traveling as I have made this drawing"⁴.

Next to this drawing is the computerized representation of the Republic F-84 jet.

A superposition of both drawing and computer image reveal a striking resemblance!

The jet is coming in higher than Mr. Arnold's position and is coming from the left.

The rightmost drawing reveals the "sort of peak" at the rear trailing-edge when the plane is moving away from Mr. Arnold after passing him to the right.

The interpretation of the 'crescent shape' is obvious and self-explanatory...

But there is more:

©Hans van Kampen

The rightmost image is a drawing from Mr. Arnold⁵. It shows a triangular shape as a consequence of the impression that Mr. Arnold got when the objects passed at a distance along the snow on the Mt. Rainier. The two images to the left are computerized images of a Republic F-84. If Mr. Arnold could only recognize the triangular shape my conclusion is that the objects were at the limits of visual acuity. Thus, so far away that the eye's of Mr. Arnold could just see them! The calculations from prof. Hynek show that the objects then were about 6 to 8 miles away. Their speed should have been approx. 350 miles, which was no abnormal speed for this type of jets!

One can hardly believe -after 40 year's of UFO history- that these facts remained unknown. Mr. Arnold's sighting is a myth and a shame for modern research as well as for author's that continue to claim the authenticity of the Arnold case!

Hans van Kampen

⁴ See Project Bluebook, Steiger, Ballantine Books, 1976, pp. 33 bottom

⁵ See Ibid. pp 33 bottom - drawing marked 'top'

"INSIDE THE SPACESHIP"

The city of Eindhoven accomodates one of the most impressive attractions of the Netherlands: the EVOLUON.

In this saucer-shaped construction a continuous exposition is on view, illustrating the evolution in physics and electronics.

The futuristic, three story building was erected in the mid-sixties.

CHANGED THEIR ADDRESS:

CUFOS New address: J. Allen Hynek Center for UFO Studies
2457 W. Peterson
Chicago
ILLINOIS 60659
USA

GESAG New address: Groupement pour l'Etude des Sciences
d'Avant-Garde
Leopold II laan 28
8000 BRUGGE
Belgium

ANNOUNCEMENT

This is the last but one issue of SVLT.
In 1988 we will start a new way of publishing.

In order to tackle some aspects of the UFO phenomenon more thoroughly, we are planning to compile a series of detailed reports. These will deal with one subject at the time.

One of the first reports will be dedicated to an in-depth study of all Belgian trace cases reported in UFO literature. As a consequence we decided to cease publication of our series of articles entitled "Trace cases in Belgium - A survey and synthesis of Belgian CE II reports".

We ask all foreign groups and researchers to continue sending us exchange copies of their journals (c.q. papers or documents from their personal archives). In return they will receive English translations of the reports announced here. Apart from trace cases, topics will include computer research, geophysical anomalies and detailed case studies.